

Folketinget — Europaudvalget

Christiansborg, den 25. oktober 2004

Til

udvalgets medlemmer og stedfortrædere.

Til udvalgets orientering vedlægges henvendelse af 21. oktober 2004 fra Foreningen af Falun Gong i Danmark vedr. Flygtningenævnets afslag på asyl til en kinesisk forældreløs dreng, der er søn af Falun Gong udøvere.

Med venlig hilsen
Lone Boelt Møller,
Udvalgssekretær.

FALUN DAFU 法輪大法

FORENINGEN FOR FALUN GONG I DANMARK

FUGLEGÅRDSVÆNGET 70, DK - 2820 GENTOFTE. TLF.: +45 3965 2788. FAX: +45 3965 2784
E-MAIL: falundafa@falundafa.dk, INTERNET: www.falundafa.dk

Den 21. oktober 2004

Folketingets Europaudvalget
Folketinget,
Christiansborg
1240 København K

Vedr.: XiaoTian Liu, udl.nr. 1-79-356.617, født 24. dec. 1985 i Yongzhou/Sydkina

Kære Europaudvalgetsmedlemmer,

XiaoTian har fået afslag på sin ansøgning om asyl i Danmark. Ifølge Flygtningenævnets afslag af 24. sept. 2004 skal XiaoTian udrejse straks - i modsat fald kan han tvangsudsendes (læs: deporteres) til Kina. Efter intervention fra UNHCR's kontor i Stockholm er udreisen dog udsat.

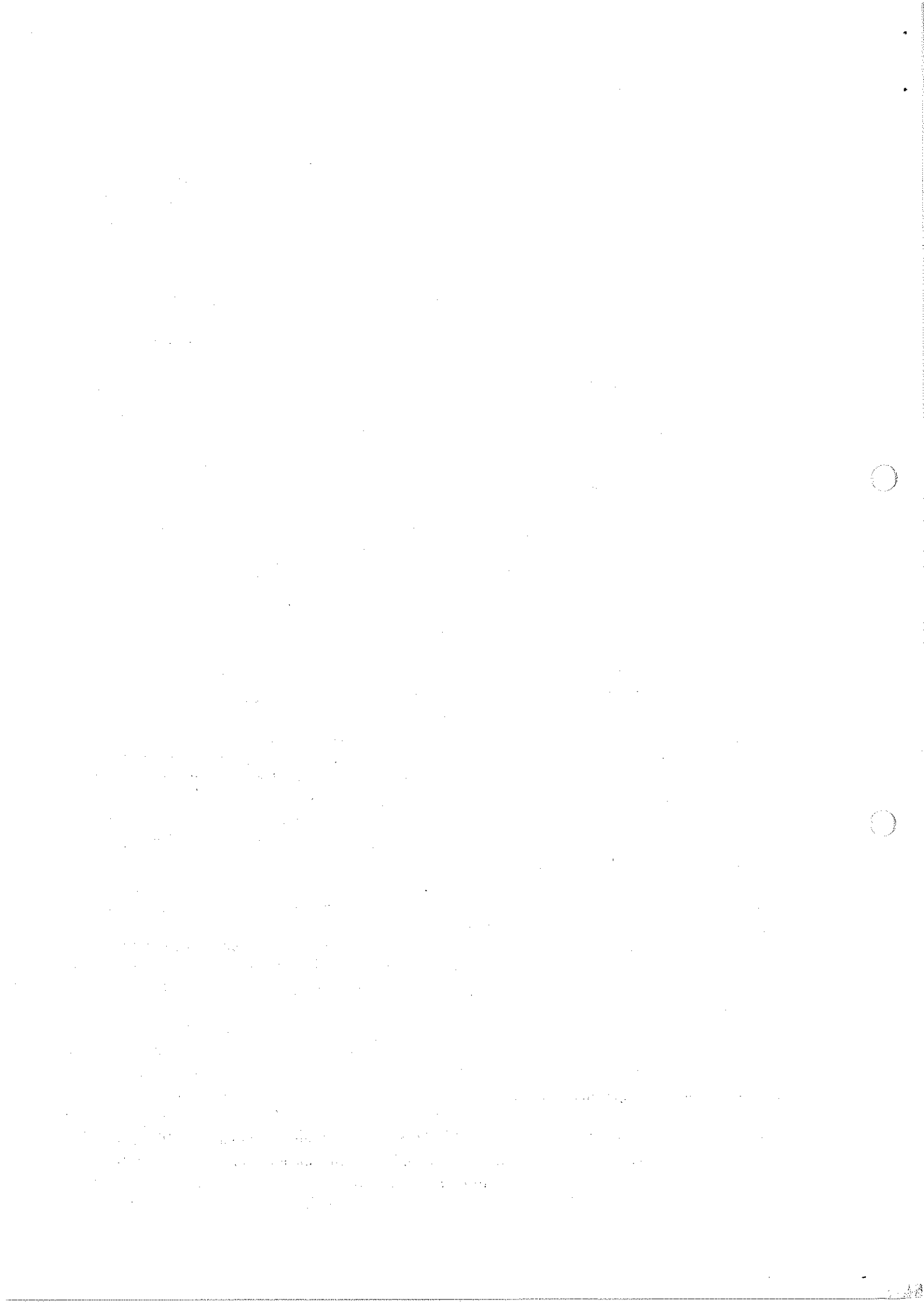
Jeg vil venligst foreslå Dem at læse vores brev fra Foreningen for Falun Gong i Danmark til Flygtningeminister Bertel Haarder den 4. oktober 2004, hvori vi giver udtryk for vores argumenter til Flygtningenævnets afslag med vore hovedpointer i sagen.

Hvor uholdbart Flygtningenævnets afslag er, fremgår af følgende oplysninger.

1. 23. nov. 2001: XiaoTian's forældre arresteres, fordi de er Falun Gong udøvere. XiaoTian er på det tidspunkt 15 år og går i 2. gymnasieklasse. Det kinesiske politi eftersøger XiaoTian på skolen, men han når at flygte.
2. XiaoTian gemmer sig og bor hos en venlig nabo. Efter 3 dage kommer politiet og spørger efter XiaoTian hos de øvrige naboer. Den der blev grebet i at skjule ham ville blive straffet. XiaoTian's nabo må sende ham bort.
3. XiaoTian opholder sig i 6 måneder hos en onkel, der er frugtavlser i Fujian provinsen. En dag kommer politiet og spørger efter ham. Han når at gemme sig, men **politiet har tvunget** onklen til at underskrive en erklæring om, at han frasiger sig familieskabet med XiaoTian. Onklen kan derfor ikke længere beskytte ham. Onklen må sende ham bort.
4. XiaoTian's forældre døde i fængslet april 2002. Onklen turde ikke fortælle det før senere.
5. XiaoTian's barndomshjem er vandaliseret og derpå revet ned til grunden.

Set i lyset heraf, hvordan kan man så forvente, at XiaoTian uden risiko kan sendes tilbage til Kina?

Før XiaoTian's onkel er i stand til at låne tilstrækkelig mange penge (17 000 Euro, ca. 180 000 Yuan) til at betale en menneskesmugler til at skaffe ham ud af Kina, må XiaoTian gemme sig i over ét år i et pakhus i havnebyen Shenzhen uden anden menneskelig kontakt end en mand, der kommer én gang om ugen med mad til ham. Han lider derved mental skade i den grad, at han ikke er i stand

til at tale ordentligt for sig overfor Udlændingestyrelsen og Flygtningenævnet. Følgen bliver et afslag på asyl. Efter over ét år i Danmark har XiaoTian stadigvæk alvorlige psykiske problemer, men han er dog kommet sig så meget, at han er blevet i stand til at fortælle, hvad der er sket med ham.

XiaoTian har den 11. okt. 2004 sendt en ansøgning til Flygtningenævnet om at genåbne sagen.

Vi beder venligst de ærede medlemmer af Folketingets Europaudvalg gøre alt hvad de formår for at undgå, at XiaoTian bliver tvangsudvist tilbage til Kina. Også set i lyset af at hverken Udlændingestyrelsen eller Flygtningenævnet har været i stand til at erkende, at de har haft med et psykisk handicappet menneske at gøre, og at man som følge heraf har tilsidesat XiaoTian's retssikkerhed.

Med venlig hilsen

Lingnan Wu
På vegne af Foreningen for Falun Gong

Tlf. 39 65 27 88
Mobil: 28 51 24 53

Bilag:

1. Dansk rapport fra Foreningen for Falun Gong i Danmark's hjemmeside: "Nyt tilfælde af folkedrab i Kina".
2. Brev fra Foreningen for Falun Gong i Danmark til Flygtningeminister Bertel Haarder med vore indvendinger mod Flygtningenævnets afslag
3. Xiaotian. Nyeste billeder
4. Billeder taget fra Xiaotian's barndomshjem, hvor rummene er raseret af kinesisk politi.
5. Xiaotian Liu's erklæring.
6. Tekst af telefonsamtale med Xiaotian's onkel (med engelsk oversættelse)
7. Brev fra Foreningen til Flygtningeminister Bertel Haarder indeholdende underskrifter på petition.
8. USA Professor i Psykiatri: Evaluering ud fra telefonsamtale med Xiaotian
9. Media reporter:
  - a. Kinesisk avis "Dajiyuan" (Epoch Times) rapport og engelsk oversættelse
  - b. Kinesisk avis "Dajiyuan" (Epoch Times) rapport på hjemmesiden.
  - c. Kinesisk radiostation "Sound of Hope" hjemmeside.
  - d. Kinesisk TV station NTDTV rapport – teksten på hjemmesiden.
10. Brev fra Amnesty International i Danmark om Xiaotian Lius sag.
11. Yongcheng Wang's død. En Falun Gong udøver der vender tilbage til Kina, bliver fanget og derpå tortureret ihjel.
12. US Congress Resolution No. 304, vedtaget den 4. oktober 2004
13. Xiaotian Liu's ansøgningsbrev til Flygtningenævnet om genåbning af hans asylsag.

Nyt tilfælde af folkedrab i Kina

Begge forældre slået ihjel fordi de var Falun Gong-udøvere.

Deres søn var ikke Falun Gong-udøver, men havde ingen steder at gå hen og ingen at støtte sig til, flakkede hjemløs omkring i gaderne i Danmark

Liu Xiaotian, født december 1985, hjemby Yongzhou, Hunan-provinsen, Kina. Hans far Liu Qin arbejdede som embedsmand i administrationen i den lokale forstad til Yongzhou by. Hans mor Yang Yuyan arbejdede på en lokal tekstilfabrik. Før 2001 havde Xiaotian et lykkeligt familieliv, ikke overdådigt, men harmonisk og hjertevarmt. Hans forældre fik ham ret sent, så de elskede ham højt. Da han gik i den lokale mellemskole, havde han et liv uden bekymringer.

En dag lige efter det kinesiske nytår kom hans far tilbage fra en forretningsrejse til Wuhan og talte om at der på Wuhan torvet var mange mennesker der lavede Falun Gong øvelser. Han syntes det var meget smukt. Snart begyndte hans forældre at udøve Falun Gong og stræbte efter at blive gode mennesker for at opnå kvaliteterne: Sandhed, Godhjertethed, Tolerance. De forbedrede deres moralske standard og tog hensyn til andre før de udførte en handling. Andet halvår 1999 var hans mors fabrik i gang med at fyre nogle af deres arbejdere. Hans mor tilbød frivilligt at fratænde for derved at give andre, som havde dårligere økonomi, mulighed for at beholde deres arbejde.

Den 20. juli 1999 blev forfølgelsen af Falun Gong i Kina indledt. Regeringen igangsatte et enormt propagandamaskineri for at fabrikere skyhøje løgne og opdigte ikke-eksisterende forbrydelser for at bagtale Falun Gong. Forfølgelsen optrappedes dag for dag. Skønt hans forældre kun havde været Falun Gong-udøvere i ét år, var de hengivne udøvere, der gik på gaden, for ud af deres gode hjerte, at fortælle folk sandheden om Falun Gong.

Xiaotian boede på skolen og var kun hjemme i weekenden. Selvom han havde set sine forældre udøve Falun Gong, vidste han ikke rigtig hvad Falun Gong var. Det var ikke noget der interesserede ham. Det var ikke gået op for ham hvilken fare hans forældre gik i møde. Det var muligvis fordi hans forældre forstod hvor brutal forfølgelsen var, at de ikke fortalte deres barn, hvad Falun Gong var og hvad de lavede.

Da han var 16 år gammel, slog katastrofen ned i hans familie. Fredag 23. november 2001, om eftermiddagen, da Xiaotian opholdt sig i sit klasselokale, var der en politimand der henvendte sig til hans klasselærer og fortalte at hans forældre var blevet arresteret og de ville have fat i ham. Da en skolekammerat, der havde overhørt samtalen mellem politimanden og klasselæreren fortalte ham at politiet ville have fat i ham, blev Xiaotian så skræmt og rystede over hele kroppen, at skolekammeraten måtte sige til ham at han skulle løbe. Han undslap gennem skolens bagindgang uden at have fået sine ting med sig. Om natten gemte han sig i naboens udhus. Ved midnatstide sneg han sig over på den anden side af gaden og så at vinduerne i hans hjem var smadret og alle møblerne var slået til pindebrænde. Da hans venligtsindede nabo opdagede ham, tilbød han ham husly. Men to tre dage efter kom der 7-8 politifolk til naboens hus og truede med at, hvis de fandt Xiaotian og ikke meldte det, ville de blive straffet. Naboen turde ikke huse ham længere, gav ham nogle penge og lod ham tage af sted for at han kunne opsøge sin eneste slægtning, en onkel der var frugtavlerv i Fujian-provinsen.

En flere døgns lang rejse - på stop med en lastbilchauffør og som blind passager med et godstog. Da han sprang af toget slog han sit ene ben. Da han forlod stationsområdet på uregulær vis, fik han en lang flænge på halsen fra pigtråd. En læge på en klinik i området syede hans sår sammen. For sine sidste penge købte han en billet til en langtursbus til resten af rejsen. Han boede hos sin onkel 5-6 måneder. En dag i maj 2002 kom politiet til hans onkels hus. Xiaotian blev forskrækket, hoppede ud af vinduet og gemte sig i sin onkels frugtplantage. Derfor fik han ikke at vide hvad politimanden sagde til onkelen. Da politiet var taget af sted, blev onklen tavs. Samme aften bad onklen en ven om bringe Xiaotian til Shenzhen i Guandong-provinsen, nær ved Hong Kong. Han opholdt sig hemmeligt i en stor lagerbygning i havneområdet og turde ikke have kontakt med andre. Han gemte sig der i mere end ét år, skrækslagen, bekymret og ulykkelig. Han savnede sine forældre, men hans onkel havde bare sagt at der ikke var noget nyt om dem. I den mennesketomme lagerbygning tilbragte han et langt, langt år uden nogen at tale med. Der var ingen bekvemmeligheder og ingen der sørgede for ham, kun ensomme og lange nætter og sorg var hans følgesvende. På grund af det store psykologiske stress og isolation fra andre mennesker, led hans sind og psyke betydelig skade. Han

vågnede op med mareridt hver nat og hans øjne fyldtes med tårer. Han kunne ikke forstå hvorfor hans lykkelige liv pludselig var borte.

Ikke før juni 2003 lykkedes det hans onkel, og det trods store økonomiske vanskeligheder, at låne en stor sum penge til at betale en menneskesmugler og bede ham om at skaffe Xiaotian til udlandet.

Den 1. juli 2003 ankom Xiaotian til Danmark. Nogle timer senere blev han efterladt på Københavns Hovedbanegård. Menneskesmugleren var stukket af og havde ladet ham i stikken. Foruden frygt og bedrag til overmål kom nu også rædsel. Det at se på en politimand var nok til at gøre ham bange. Med hjælp fra en ældre kinesisk dame han traf på Hovedbanegården, lykkedes det ham at finde frem til flygtningelejren. Fyldt med rædsel var han for bange til at kunne tale flydende og logisk, og ude af stand til at udfylde et spørgeskema korrekt. Den eneste tanke han havde var den, ikke at blive sendt tilbage til Kina og falde i hænderne på de kinesiske politifolk. Med hjælp fra medarbejderne i flygtningelejren fandt Xiaotian meget hurtigt frem til danske Falun Gong-udøvere. Han græd højlydt og de første ord han sagde i telefonen var om det var muligt at hjælpe ham med at finde hans far og mor. Han savnede dem så meget.

Efter mere end ét år pinefuldt liv i Shenzhen opdagede Xiaotian at han ikke mere var i stand til at udtrykke sig ordentligt efter at være kommet til Danmark. Han kunde ikke studere normalt som han var vant til på grund af de store psykiske skader. Det tog danske Falun Gong-udøvere et helt år fuldstændigt at forstå hvilket mål af bitterhed og pine han havde udstået under hans lidelseshistorie.

Med hjælp fra danske Falun Gong-udøvere begyndte Xiaotian at tænke over hvorfor hans forældre holdt fast ved at være Falun Gong-udøvere til trods for den kraftige forfølgelse. Senere besluttede han sig også til at blive Falun Gong-udøver. På grund af hans mentale skade var hans læsning blevet hakkende og han kunde ikke fuldende en sætning uden hjælp. Men han sled alligevel med at læse den ene bog efter den anden. Efterhånden blev de fejl han lavede færre og færre og han var i stand til at stille ord sammen til hele sætninger. Under læsningen fandt han svaret på hvad roden var til al bitterhed, forstå hvorfor hans forældre kunde ofre deres liv på deres overbevisning og forstå meningen med livet. Han højagter det nye liv han har opnået ved at kunne kultivere Falun Gong efter så uhyre store prøvelser. Der er igen smil i hans ansigt og hans hjerte er igen fyldt med glæde. Han er igen ved at opnå et normalt følelsesliv.

Efterhånden som hans tilstand bedredes, blev Xiaotian i stand til at tænke over hans forældres situation, hvor de kunne være, hvorfor ingen havde hørt noget til dem. Hvordan kunne hans onkel tillade sig at sende ham til udlandet uden hans forældres tilladelse? Var der ikke noget hans onkel havde undladt at fortælle ham? Mistanken voksede. Den 28. juli 2004 under en telefonsamtale fortalte onklen for første gang Xiaotian at hans forældre var blevet tortureret ihjel i april måned 2002, kun fem måneder efter deres arrestation. Ingen kender detaljerne, hvad der er sket, i hvilket fængsel de er blevet tortureret ihjel. Den lokale politimand kom blot til onklens hus for at informere om forældrenes død. Ingen detaljer – blot ordet "selvmord" for at skræmme en hæderlig mand til tavshed og undlade at stille spørgsmål. Utrolig grusomt at politiet ikke lod sig nøje med at torturere de to voksne ihjel, men også stræbte den forældreløs efter livet. De tvang Xiaotian's onkel til at underskrive en erklæring om at "bryde familiebandet og tage afstand fra" de afdøde og truede ham med at hvis han vidste hvor Xiaotian var, og ikke meldte det til myndighederne, ville alle medlemmerne af hans familie blive straffet hårdt. Onklen, der var skræmt fra vid og sans af truslerne, sendte Xiaotian til lagerbygningen i Shenzhen den selv samme dag. Turde ikke huse ham længere. I den situation, ingen steder hvor Xiaotian kunne rejse hen i Kina, ingen udvej, besluttede hans onkel at låne den uhyre store sum penge, som han den dag i dag er ude af stand til at betale tilbage, for at sende ham til udlandet. Onklen sagde at den godhjertede nabo engang havde sendt nogle fotos til ham som viste forseglingen på døren til Xiaotian's hjem og senere af det sted hvor huset var blevet fuldstændigt jævnet med jorden (af myndighederne). Ikke et spor, der vidner om familien, er ladet tilbage. Under telefonsamtalen sagde onklen hjælpeløst: "Jeg var så bange, jeg havde ikke noget valg." Onklen fortalte den danske Falun Gong-udøver (der var med på telefonen) at Xiaotian var så psykisk medtaget han ikke engang kunne tale på samme gode måde som dengang han var mønsterelev i skolen.

Dette er et reelt tilfælde af forfølgelsen af Falun Gong-udøvere i det Kina som bryster sig af at "det er den bedste periode for menneskerettighederne i Kinas historie"! Denne opførsel at ville udradere alle med forbindelse til Falun Gong. Selv ikke familien bliver skånet. Det er klare kendetegn på folkedrab. Nyheden om at Xiaotian's forældre er døde har været to år undervejs! Hvor mange uskyldige og godhjertede Falun Gong-udøvere som er blevet myrdet i Kina er endnu ukendt den dag i dag for folk og for samfund

FALUN DAFA 法輪大法

FORENINGEN FOR FALUN GONG I DANMARK

FUGLEGÅRDSVEJEN 70, DK - 2820 CENTOFTE, TEL.: ++45 3965 2788, FAX: ++45 3965 2784
E-MAIL: falundafa@falundafa.dk, INTERNET: www.falundafa.dk

Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration
Integrationsminister Bertel Haarder
Holbergsgade 6
1057 København K

Gentofte, 4. oktober 2004

Kære Integrationsminister Bertel Haarder,

Jeg skriver til dig på vegne af Foreningen for Falun Gong i Danmark, angående en meget vigtig og presserende sag. Vi ønsker at udtrykke vores dybe bekymring for sagen om Xiaotian Liu (Udl. No.: 1-79-365.617), en forældreløs dreng af Falun Gong-udøvere, der begge har mistet livet under forfølgelsen i Kina. Vi har sendt flere breve til Dem, Flygtningenævnet og Udlændingestyrelsen indeholdende den korrekte information om drengen, og for at spørge de danske myndigheder om at behandle sagen dybdegående. Vi frygter at Flygtningenævnets forståelse af Falun Gong udøveres situation i Kina, som er en del af grundlaget for det udviste skøn i sagen, ikke er i overensstemmelse med det som er kommet frem gennem FN-rapporter om forfølgelsen af Falun Gong samt den meget omfattende undersøgelse som er blevet udført af internationale NGO'er angående forfølgelsen. Dette er alvorligt fordi deres afgørelse højst sandsynligt kan komme til at koste en ung mand hans liv; en mand der allerede har gennemgået umenneskelig traumer.

Det gør os ondt at høre Flygtningenævnets afslag den 14. september 2004, da vi ved hvilken fare der venter Xiaotian, hvis han skulle blive sendt tilbage til Kina. Derfor vil vi appellere og bede Dem om at revurdere beslutningen om at udvise Xiaotian til Kina.

Vi vil ikke gå i detaljer om Flygtningenævnets beslutning, men blot præsentere vores hovedpunkter her:

1. I Flygtningenævnets brev er hovedårsagen for Xiaotian's afslag at han ikke var ærlig og at han løj, hvorfor Flygtningenævnet ikke tror på hans senere forklaring.

Hvis vi undersøger sagen dybdegående, er det ikke svært at finde realiteterne. Da Xiaotian kom til Danmark var han en dreng, der havde flygtet fra politiet i Kina i 18 måneder. Da han var 16 år gammel blev han hjemløs fra den ene dag til den anden, ingen turde passe på ham af frygt for politiet, og 13 måneder tilbragte han i et isoleret pakhús – han var bange, fortvivlet, ked af det og savnede sine forældre. Dette ødelagde næsten hans sind. Da han ankom til Danmark var hans psykiske tilstand meget dårlig og han kunne derfor ikke håndtere sin ansøgning ordentligt, hvilket senere blev bekræftet af lejrens læge og i den seneste rapport af Bente Rich. Derfor søger vi om humanitær støtte. Vi har tidligere informeret Flygtningenævnet derom. Desværre fremgik det ikke af Flygtningenævnets brev at de havde taget højde for dette i deres kritik vedrørende Xiaotians "løgn", hvilket er blevet hovedgrunden for hans afslag.

2. Om Xiaotian's virkelige historie

Flygtningenævnet nægter at tro Xiaotian's beretning, siden han før har fortalt en usand. Det varede lang tid før Falun Gong-udøvere i Danmark fik et klart billede af Xiaotian's virkelige historie, dels fordi Xiaotian ikke kunne fortælle en sammenhængende historie grundet sin mentale tilstand, og dels fordi hans onkel i lang tid tilbageholdt oplysningerne om hans forældres død. Senere da vi fik flere og flere stykker af Xiaotian's historie begyndte vi at forstå og diskuterede i gruppen af udøvere at hans onkel måtte have tilbageholdt vigtige fakta om Xiaotian's forældre, så vi besluttede at ringe til ham sent den 28. juli fra en udøvers hjem og optog samtalen. Dette var første gang onkelen fortalte sandheden om Xiaotian's forældre. Oplysningerne var chokerende, og vi

besluttede at vi måtte gøre alt for at beskytte denne forældreløse dreng. Samme nat skrev udøvere hele Xiaotian's historie ned og udarbejdede et færdigt dokument, der blev sendt til forskellige danske myndigheder.

Uden danske udøvers hjælp kunne Xiaotian ikke klare nogen form for dokumentation. Ved et møde med Udlændingestyrelsen har han gennem en tolk tilkendegivet at han ville rette sine fejl og fortælle den sande historie, men fik ikke lov. Vi gætter på at det delvist kunne være hans psykiske tilstand, der har gjort at han ikke har kunnet udtrykke sig klart, og delvist fordi kommunikationen mellem ham og de danske myndigheder ikke har været særlig god.

Vi mener ikke at Flygtningenævnets brev, hvori det står at han har "løjet" indtil juli, er rimelig. Så sent som december 2003 havde Xiaotian under et møde med Udlændingestyrelsen erkendt sin fejl og ville fortælle sandheden, men det blev ham ikke tilladt.

3. Vedrørende Xiaotians sikkerhed i Kina

Selvom udøvere uden for Kina har brugt al deres tid og kræfter på at stoppe forfølgelsen af Falun Gong, og utrætteligt har appelleret til verden gennem disse 5 år, specielt til demokratiske regeringer, ved mange mennesker stadig ikke hvor alvorlig forfølgelsen i Kina er. Medierne er tavse og myndighederne ignorerer stadig den farlige situation udøvere står overfor.

Xiaotian og hans familie's historie er et typisk eksempel på forfølgelsens alvor. Xiaotian har fra begyndelsen medbragt de fem billeder af deres hjem taget af naboen, hvorfra vi kan se sporene efter at politiet havde raseret dette, det er et tydeligt bevis på at de har været forfulgt, men dette nævnes hverken af Udlændingestyrelsen eller Flygtningenævnet, på trods af at de var bekendt med disse. Flygtningenævnets brev viser at de ikke kender til nok forfølgelsen, selvom et offer står foran dem og beder om hjælp.

Xiaotian's tragiske historie er flere gange blevet bragt i forskellige medier, og er dermed også blevet kendt uden for Kina. Hans historie har både chokeret og rørt mange mennesker. Falun Gong-udøvere verden over er dagligt bekymrede for Xiaotian og håber at de danske myndigheder vil nå en rigtig beslutning, da Danmark har et godt ry hvad menneskerettigheder angår.

Derfor er det også med stor bekymring og en vis portion skuffelse at høre Flygtningenævnets beslutning, der ignorerer det faktum at Xiaotian reelt kom til Danmark pga. denne forfølgelse og at han ingen chancer vil have, hvis han skulle vende tilbage til Kina. Konsekvenserne ville være katastrofale.

Jeg nøjes med at pege på et par momenter i begrundelsen der afslører en vis mangel på kendskab og yderligere har indflydelse på Flygtningenævnets afgørelse:

"Det forhold, at ansøgeren her i Danmark har dyrket Falun Gong finder flertallet ikke kan begrunde andet resultat, idet det ikke kan lægges til grund, at ansøgerens aktiviteter har været af et sådant omfang og af en sådan karakter, at de skulle være kommet til de kinesiske myndigheders kendskab."

Liu Xiaotian's sag har været rapporteret i Dajiyuan – "Epoch Times" (den Europæiske udgave, uge 34, side 11, website: www.dajiyuan.de). Dette er den største og mest udbredte kinesisk sprogede avis, som distribueres over hele verden og er meget populær fordi den ofte vælger at skildre menneskerettighedssituationen i Kina fra en objektiv og ucensureret vinkel. Det er også en avis som er frygtet af regimet i Kina, og det ville være meget naivt at antage at de med deres sikkerhedsapparat ikke ved hvad der rapporteres om i denne avis. Særligt i dette tilfælde ville det være naivt, da Liu Xiaotian's sag direkte afslører grusomhederne i Kina og dermed volder skade på forfølgernes ry. I denne artikel i Dajiyuan er det kommet frem at både hans forældre blev anholdt og dræbt fordi de udøvede Falun Gong og at han selv dyrker Falun Gong nu.

Hans historie har også været offentliggjort på Falun Gong's hjemmesider, både på engelsk, kinesisk og på vores danske hjemmeside. Her kan De finde de relevante links:

Kinesisk:

<http://minghui.org/mh/articles/2004/8/10/81463.html>

<http://yuanming.net/articles/200408/33775.html>

<http://zhengjian.org/zj/articles/2004/8/13/28644.html>

Engelsk:

<http://www.clearwisdom.net/emh/articles/2004/8/21/51602.html>

<http://www.clearharmony.net/articles/200408/21503.html>

Dansk:

<http://falundafa.dk>

Et interview af en journalist fra den internationale radio station Sound of Hope:

<http://soundofhope.org/programs/253/12357-1.asp>

<http://soundofhope.org/programs/253/12380-1.asp>

4. En smertefuld lærestreg

Vi har flere gange nævnt over for de danske myndigheder den smertefulde lærestreg vi oplevede få år tilbage, da en anden udøver Piao Jinhua (Udl. Nr. 1-79-223-990) blev tvunget tilbage til Kina efter Flygtningenævnets afslag. Hun blev arresteret så snart hun landede i Beijing Lufthavn og politiet var ikke fra hendes hjemby, men fra højere instans – provinsielt niveau. Vi ved ikke hvor meget hun har lidt eller om hun er blevet løsladt, men vi ved at hvis hun ikke opgiver at tro på ”Sandhed, Godhed og Tolerance”, er hendes liv i fare. Hvis hun fornægter værdierne ”Sandhed, Godhed og Tolerance”, hvad er da tilbage for hende? .

Vi er også bekendt med en sag, hvor en udøver, Hr. Yongcheng Wang, blev tortureret ihjel efter at han måtte vende tilbage til Kina. (Se venligst vedlagte bilag).

Lige meget hvad vi som mennesker i denne verden tror på, ved vi at det at stå over for valget mellem ”liv og død” i forbindelse med at opgive sin tro er meget ondt. Fru Piao er et smertefuldt eksempel. Vi håber de danske immigrationsmyndigheder prioriterer menneskerettigheder højest, når de dømmer denne sag.

5. Om Falun Gong-udøveres ærlighed

Gennem forfølgelsen i Kina findes tusinder historier om Falun Gong-udøvere, der er blevet spurgt af politiet om han eller hun er Falun Gong-udøver; hvis svaret er ”ja” vil de blive arresteret øjeblikkeligt. Udøveren vil stadig svare ”ja”.

Sådanne historier viser hvor alvorligt Falun Gong udøvere tager det at være ærlig. De vigtigste ord i en udøver's sind er de 3 ord ”Sandhed, Godhed, Tolerance”. Falun Gong lærer os en høj moralstandard, og en ægte udøver behandler ærlighed mere vigtigt end sit liv. Fordi vi tror på disse tre ord, har Falun Gong udøvere ry for at være yderst ærlige og oprigtige. I mange lande har immigrationen et godt forhold til udøvere.

Foreningen for Falun Gong i Danmark har indtil nu ikke dokumenteret så mange asylansøgere – kun 5 personer har vi dokumenteret som rigtige udøvere. Da hvad vi siger i foreningens navn skal være sandt, må alting nødvendigvis være 100% sikkert.

Xiaotian's historie er blevet undersøgt af foreningen og behandlet direkte af foreningen. Hans sag er et klassisk eksempel på forfølgelsens brutalitet, der er blevet afdækket uden for Kina. Forfølgelsen af Falun Gong i Kina er et folkedrab i stor målestok, der koster tusinder liv og millioner af forbrydelser såsom tortur, mishandling på

sindssygehospitalet og hjernevask, og indtil nu er alle de døds tilfælde der er offentliggjort på Falun Gong's hjemmeside blevet grundigt undersøgt og dokumenteret. Nu er 1059 dødsfald dokumenteret, men ifølge regeringens embedsmænds interne statistikker, skulle det reelle dødstal have nået 1600 i slutningen af 2001.

Vi håber de danske myndigheder vil bruge lidt mere tid på at lære Falun Gong's ærlighed at kende, og behandle dokumentation og information tilvejebragt af os på en saglig måde.

Med venlig hilsen,

Lingnan Wu,
På vegne af Foreningen for Falun Gong i Danmark

Bilag:

1. What is Falun Gong.
2. Liu Xiaotian's beretning.
3. Billeder af Liu Xiaotian's hjem, raseret af de kinesiske myndigheder.
4. Udsagn fra dem der har hjulpet Liu Xiaotian.
5. Brev fra Liu Xiaotian's fuldmagtsindehaver til Integrations Ministeriet.
6. Brev til Bertel Haarder fra Foreningen for Falun Gong i Danmark.
7. Kopi af lægeundersøgelse samt rettelser til denne, og svar fra doktor Bente Rich.
8. Oversættelse af telefon samtale mellem Liu Xiaotian og hans onkel i Kina.
9. Artikel fra den kinesiske avis "Dajiyuan".
10. Artikel fra Falun Gong's hjemmeside "Clearwisdom".
11. Sag om Hr. Yongcheng Wang, der blev tortureret ihjel i Kina.
12. Nylige fotos af Liu Xiaotian.

Dette brev er sendt i kopi til:

1. Statsminister Anders Fogh Rasmussen
2. Udenrigsminister Per Stig Møller
3. Formand for Retsudvalget Anne Baastrup
4. Direktør for Udlændingestyrelsen Grethe Løgstrup
5. Formand for Flygtningenævnet Bent Ove Jespersen

Udl. nr.: 1-79-356.617

Spontansag

len\nevnet\240904\udl.nr.

Flygtningenævnets beslutning den 24. september 2004 vedrørende klage fra den kinesiske statsborger Xiao Tian Liu.

Udlændingestyrelsen meddelte den 14. maj 2004 den kinesiske statsborger Xiao Tian Liu, født den 24. december 1983, afslag på opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7.

Afgørelsen er indbragt for Flygtningenævnet.

Det fremgår af sagens oplysninger, at ansøgeren indrejste illegalt i Danmark den 2. juli 2003.

Ansøger har ingen tilknytning til Danmark.

Det fremgår af asylregistreringsrapport af 14. juli 2003, at ansøgeren har forklaret, at han er etnisk han og katolik af trosretning. Han er født i Yongzhou, Kina. Ansøgeren har gået syv år i skole. Han har ikke været straffet. Han har ikke aftjent militærtjeneste. Han har ikke været medlem af politiske eller religiøse partier eller organisationer eller sympatiseret med eller udført aktiviteter for sådanne. Ansøgerens fader og moder var begge medlem af Falun Gong. Som følge heraf blev familiens bopæl ransaget, og faderen og moderen blev ført bort. Hverken ansøgeren eller hans morbrøder ved, hvor de befinder sig, eller om de fortsat er i live. Dette fandt sted i november 2001, hvor ansøgeren fortsat boede sammen med sine forældre. Ansøgeren selv blev slået bevidstløs med politistave. Da han kom til sig selv, befandt han sig på et psykiatrisk hospital på et for ansøgeren ukendt sted i Kina. Efter fire måneder kort efter kinesisk nytår 2002 fik ansøgeren hjælp af en sygeplejerske til at flygte fra hospitalet. Hun undlod at give ham medicin i en uge hvorefter han var så frisk, at han selv kunne flygte. I cirka en måned opholdt han sig forskellige steder i sin landsby, hvorefter han rejste hjem til sin morbrøder. I fem måneder boede han der, hvorefter han rejste til Shenzhen og herfra begyndte at planlægge sin udrejse. Han blev tildelt en agent, og den 30. juni 2003 rejste han sammen med agenten til Hongkong. Herfra rejste de videre til Danmark via Bangkok.

I asylansøgningskema af 14. juli 2003 har ansøgeren oplyst, at han var medlem af Falun Gong. En aften blev ansøgeren og hans familie opsøgt på bopælen. Politiet spurgte efter moderen og faderen. Ansøgeren gik ind i stuen og så, at moderen af frygt for ansøgerens anholdelse sagde til politiet, at det var hende, der havde udført aktiviteter for Falun Gong såsom at propagandere. Både moderen og faderen fik håndjern på. Faderen blev slået bevidstløs, da han gjorde modstand, og ansøgeren blev slået bevidstløs, da han prøvede at stoppe politiet. Forinden havde ansøgeren sagt, at han ville klage, hvortil politiet sagde, at der ikke var nogen ste-

der, at han kunne klage. Da ansøgeren kom til sig selv, befandt han sig på et sindssygehospital. Ansøgeren så ikke sine forældre siden. På hospitalet fik ansøgeren hver dag indsprøjtninger. Ansøgeren græd for at opnå medlidenhed. Det lykkedes ansøgeren i en uge at få en sygeplejerske til kun at give ham halvdelen af indsprøjtningerne. En dag ved en højtid, hvor der var mange mennesker, hjalp sygeplejersken ansøgeren til at flygte fra hospitalet. Dette skete omkring februar, men ansøgeren husker ikke den præcise dato. Ansøgeren vendte tilbage til sin bopæl for at se, om ejendommen var revet ned. Da naboen så, at ansøgeren var kommet tilbage, tog han ansøgeren til sig. De lod ansøgeren skjule sig på deres bopæl og gav ham mad. På et tidspunkt viste de ham et billede af hans nedrevne hjem sammen med en artikel om, at hans forældre var blevet forgiftet, idet de havde dyrket Falun Gong, at de havde slået deres søn, ansøgeren, ihjel, og at de havde ødelagt deres hjem. Naboen gav ansøgeren 100 yuan og sagde, at han skulle tage pengene og billedet med til hans onkel. Samme dag rejste ansøgeren til sin onkel. Rejsen tog 20 dage, selvom det ville kunne klares på en dag. I fem måneder boede ansøgeren hos sin onkel. Når politiet kom, gemte han sig. Onklen fik fat på en ven, der kunne hjælpe ansøgeren videre til Shenzhen. Udrejsen til Danmark kostede mellem 100.000 og 400.000 yuan, og onklen satte sig i gæld for at hjælpe ansøgeren. Den 30. juni 2003 udrejste ansøgeren, og den 2. juli 2003 indrejste han i Danmark. Ved en eventuel tilbagevenden frygter ansøgeren at blive slået ihjel.

Det fremgår af politirapport af 25. juli 2003, at ansøgeren har forklaret, at han ikke har nogen dokumenter, der kan bevise hans identitet, idet han på grund af sin alder var for ung til at få udstedt id-kort. Endvidere blev ansøgerens bopæl ødelagt, og han vil derfor ikke kunne skaffe nogen dokumenter derfra.

Det fremgår af politirapport af 24. oktober 2003, at ansøgeren er blevet foreholdt resultatet af en aldersundersøgelse, der vurderer ham til at være 19 år eller derover. Ansøgeren har forklaret, at han er uforstående overfor dette resultat. Han er født i 1987 og er således kun 15 år gammel.

Det fremgår af samtalereferat af 16. december 2003 udfærdiget af Udlændingestyrelsen, at ansøgeren har forklaret, at han er født den 24. december 1985. Han har tidligere løjet overfor politiet. Ansøgeren foreholdes, at han ved aldersundersøgelse er vurderet til at være 19 år gammel eller derover, og at hans fødselsår derfor ved afgørelse af 5. november 2003 er blevet vurderet til at være 1983. Ansøgeren forklarer, at undersøgelsen må være upræcis. Ansøgeren løj om sin alder, idet han skulle have været i England, men blev efterladt i Danmark af agenten. I ansøgerens pas stod der, at ansøgeren var født i 1987, og ansøgeren brugte dette pas til at komme igennem paskontrollen. Foreholdt ansøgeren, at han til politiet har forklaret, at han ikke selv havde passet i hånden, men i dag oplyser, at fødselsdatoen i passet var 1987, forklarer ansøgeren, at dette havde han fået oplyst af agenten, idet han derved ville blive betragtet som mindreårig. Efter indrejsen i Danmark inddrog agenten passet. Ansøgeren er etnisk han og ikke religiøs. Foreholdt ansøgeren, at han til politiet har forklaret, at han og hans forældre er katolikker, forklarer ansøgeren, at det kan han ikke forstå. Hverken ansøgeren eller hans forældre er katolikker. Ansøgeren har ikke været medlem af nogen politiske partier eller været politisk aktiv. Forældrene var medlem af Falun Gong, og ansøgeren fulgtes med dem til møderne. Rettelig var der ikke tale om en egentlig organisation og man kunne derfor ikke tale om et egentligt medlemskab. Faderen arbejdede som

embedsmand og kontorchef hos de lokale myndigheder. Der var mange forskellige kontorer, og faderen var ansvarlig for borgerlig service. I efteråret 2001 var ansøgeren første gang med til et møde. Han deltog en til to gange. Foreholdt ansøgeren, at han da må kunne huske om han deltog en eller to gange, forklarer ansøgeren, at han deltog to gange. Der var mange mennesker, som deltog i møderne. Ansøgeren kan ikke sige det præcise antal, men det var færre end 100. Mødet foregik i en stor hal. Rettelig var det i et stort mødelokale hos et privat firma. Ansøgeren ved ikke, hvilket firma. Falun Gong tog de lokaler, som de kunne få. Det var beliggende uden for byen Yongzhou. På møderne talte man om Falun Gong, og man forsøgte at rense foreningens navn. Der var ikke en egentlig foredragsholder, idet der var tale om en demokratisk forsamling, hvor alle kunne komme til orde. Rettelig deltog ansøgeren ikke i disse debatter, men deltog i to andre møder med sin moder. Her hjalp han sin moder med at udbrede Falun Gongs budskab. De uddelte løbesedler på gaden og forklarede, at der blev sagt usandheder om Falun Gong i mediernes. Foreholdt ansøgeren, om han så aldrig har deltaget i nogen møder, forklarer ansøgeren, at Falun Gong ikke er en organisation og derfor ikke afholder sådanne forsamlinger. Der var alene tale om møder, hvor man kunne komme med sine personlige holdninger. Ansøgeren har aldrig selv deltaget i sådanne forsamlinger, men han ved, hvordan de er foregået, idet hans moder og fader fortalte ham herom. Møderne er ikke organiserede. Foreholdt ansøgeren, at han tidligere har forklaret, at han ikke var politisk aktiv, forklarer ansøgeren, at han alene har delt løbesedler ud med sin moder to gange. Rettelig var der ikke tale om egentlige løbesedler, men alene papirer påtrykt Falun Gongs budskab. Papiret blev omdelt til tilfældige personer. Ansøgeren husker ikke præcist, hvornår forældrene blev medlem, men mener, at han gik i sjette klasse. De betalte ikke kontingent, idet alle var velkomne. Ansøgeren forklarer om Falun Gong og deres grundprincipper. Bevægelsen blev stiftet i starten af 1990'erne. I 1999 blev bevægelsen forbudt af myndighederne. Endvidere beskriver ansøgeren om ledere, fagværker, symboler mv. På tidspunktet, hvor ansøgeren delte løbesedler ud, var der ikke stor fokus på bevægelsen, og de fik derfor ikke problemer med myndighederne. Ansøgeren havde ikke andre aktiviteter for Falun Gong. Han har ikke kendskab til forældrenes aktiviteter. Han er ikke bekendt med om forældrene afholdt møder på bopælen. Det var de voksnes sager, som han ikke blandede sig i. En dag i november i 2001 sad ansøgeren ovenpå og lavede lektier, da syv til otte betjente kom til bopælen. De gik ind uden at banke på, idet døren stod åben. Ansøgeren hørte skænderi og gik nedenunder. Faderen måtte ikke stille spørgsmål og blev af den grund udsat for fysiske overgreb. Faderen blev slået bevidstløs. Ansøgeren greb fat i politibetjenten, men blev selv slået. Ansøgeren bed betjenten i hånden, men blev derefter selv slået. Ansøgerens forældre havde allerede håndjern på, og ansøgeren blev herefter tillige sat i håndjern. Ansøgeren ved ikke, om det var faderen eller moderen, der først fik håndjernene på. Foreholdt ansøgeren, at han i sit asylansøgningsskema har oplyst, at først blev faderen isat håndjern og derefter moderen, forklarer ansøgeren, det det må være en tolkefejl. Tolken kontroloversætter. Skemaet var oversat korrekt. Ansøgeren fastholder, at begge forældre havde håndjern på, da han kom ned ad trappen. Ansøgeren selv fik aldrig håndjern på. Foreholdt ansøgeren, at han netop har forklaret, at også han blev isat håndjern, forklarer ansøgeren, at det har han aldrig forklaret. Politiet forsøgte heller ikke at give ham håndjern på. Foreholdt ansøgeren, at han i sit asylansøgningsskema har oplyst, at politiet forsøgte at give ham håndjern på, forklarer ansøgeren, at det har han ikke oplyst. De blev alle anklaget for at være med i en bevægelse. Forældrene

blev endvidere anklaget for at være loyale efterfølgere af Hongzhi Li. Forældrene indrømmede ikke, at de var med i Falun Gong. På et tidspunkt mistede ansøgeren bevidstheden, og da han kom til sig selv, befandt han sig på et psykiatrisk hospital. Foreholdt ansøgeren, at han til politiet har forklaret, at myndighederne dagen efter forældrenes anholdelse ransagede bopælen, forklarer ansøgeren, at det kan han muligvis have forklaret. Faktum er, at ransagelsen kan være sket i de efterfølgende dage efter anholdelsen. Fra november 2001 boede ansøgeren på et psykiatrisk hospital i byen Yongzhou. Foreholdt ansøgeren, at han til politiet har forklaret, at hospitalet lå på et for ansøgeren ukendt sted i Kina, forklarer ansøgeren, at rettelig ved han ikke, hvor hospitalet lå, men det var stort og lå uden for byen Yongszhou. Det var mørkt da han flygtede, og han kunne ikke se noget. Det er forkert at kalde det for et hospital, idet det snarere var et fængsel. Under opholdet på hospitalet blev ansøgeren bundet og fik indsprøjtninger. På et tidspunkt kom en ny sygeplejerske, som kunne se, at ansøgeren ikke var syg, og hun fik derfor medlidenhed med ansøgeren. På forespørgsel fortalte ansøgeren hende, at han var indlagt, idet han var forfulgt af myndighederne. Hun gav derfor ikke ansøgeren nogen indsprøjtninger. En aften i februar 2002 kom sygeplejersken og sagde til ansøgeren, at der ikke var så mange på arbejde. Hun bandt ansøgeren op og fulgte ham til et vejkryds, hvorfra ansøgeren gik hjem. Ansøgeren husker ikke den præcise dato for flugten, men det var en helligdag, og der var derfor ikke så mange på arbejde. Ansøgeren husker ikke, hvilken helligdag, der var tale om. Ansøgeren valgte at vende tilbage til sin bopæl, idet han ikke havde andre steder at tage hen. Tilbage på bopælen var der intet tilbage af værdi. Ansøgeren turde ikke gå ind på bopælen. Foreholdt ansøgeren, hvorfra han så kunne vide, at alt af værdi var taget, forklarer ansøgeren, at det kunne han se på afstand, idet taget manglede. Ansøgeren vidste ikke, hvad han skulle gøre og gik derfor ind i naboens bryggers, hvor han overnattede. Den næste morgen viste naboen ansøgeren nogle avisartikler. Ifølge disse skulle ansøgerens forældre være blevet sindssyge og derefter have myrdet deres søn. Artiklen var udgivet i Yongzhou dagblad. Naboerne var meget utilfredse med myndighedernes behandling af sagen, men kunne ikke gøre noget, idet de ikke kunne sige deres mening. Kun medlemmer af Falun Gong tør sige deres mening. Den følgende dag tog ansøgeren til den egn, hvorfra forældrene stammer. Ansøgeren husker ikke navnet på landsbyen. I fem måneder boede ansøgeren hos sin morbroder i landsbyen. Inden ansøgeren boede hos onklen levede han på gaden. Foreholdt ansøgeren, at han til politiet har forklaret, at han boede en måned i sin hjem-landsby, og derfra flyttede til sin onkel, hvor han var i fem måneder, forklarer ansøgeren, at han ikke har oplyst sådan. Han levede først på gaden og tog herfra til sin morbroder. Den 30. juni 2003 udrejste ansøgeren af Kina. Mens ansøgeren opholdt sig hos morbroderen, kom politiet og bad om at få udleveret ansøgeren. Politiet sagde ikke, hvorfor de kom, men morbroderen sagde, at det var på grund af forældrene. I Kina kommer politiet uden varsel, og det føles diskriminerende. Da ansøgeren opholdt sig i Shenzhen, blev han oplyst om, at politiet den dag, hvor forældrene blev anholdt, af kommunistpartiet havde fået besked på, at alle Falun Gong medlemmer skulle anholdes. Ved en eventuel tilbagevendende frygter ansøgeren igen at blive indespærret på psykiatrisk hospital eller at blive anholdt og fængslet. Officielt er ansøgeren død, idet det har stået i avisen. Ansøgeren har planer om på et senere tidspunkt at vende hjem. Først vil han få en uddannelse i Danmark og med denne håber han at kunne organisere modstand mod styret i Kina.

Ved brev af 20. september 2004 har den beskikkede advokat sendt et skriftligt indlæg til brug for Flygtningenævnets behandling af sagen. Han her henvist til tidligere indlæg af 29. juli 2004 indsendt af tidligere beskikket advokat.

Under Flygtningenævnets behandling af sagen har ansøgeren forklaret, at han er født 24. december 1985. Hans fødselsår er af myndighederne vurderet til 1983. Ansøgerens forældre udøvede Falun Gong. Ansøgeren selv udøvede ikke Falun Gong. Han var ej heller aktiv for bevægelsen og har ikke på noget tidspunkt delt eksempelvis propaganda ud for bevægelsen. Ansøgerens fader arbejdede som leder for de offentlige myndigheder hos jord- og arbejderorganisationen. Moderen var almindelig arbejder på en tekstilfabrik. De var begge medlem af kommunistpartiet. I november 2001 blev ansøgerens forældre anholdt. Ansøgeren var ikke til stede under anholdelsen. Han var i skole. Ansøgeren boede på skolen og var alene hjemme i weekenden. Ansøgeren blev bekendt med anholdelsen, idet politiet opsøgte ham på skolen. Ansøgeren sad i klasseværelset og skrev på en stil. Nogle tilstedeværende skolekammerater så ud af vinduet, at politiet kom. Ansøgeren vidste endnu ikke, at det var på grund af hans forældre og frygtede således ikke, at det var ham, de kom efter. Retteligt havde den ene kammerat været inde og tale med læreren, og han havde overværet samtalen mellem læreren og politiet. Kammeraten sagde til ansøgeren, at politiet havde anholdt hans forældre, og at politiet måske var efter ham. Ansøgeren kunne ikke forstå, hvorfor hans forældre var blevet anholdt. Han blev meget nervøs og kunne ikke reagere. Kammeraten sagde til ham, at han skulle løbe, hvorefter ansøgeren løb sin vej. Ansøgeren løb ad nogle små veje mod sin bopæl. Han løb så tæt på sin bopæl, at han kunne se den. Ansøgeren kunne se, at døren var lukket. Han vidste, at når moderen var hjemme, stod døren altid åben. Ansøgeren turde derfor ikke gå hen til sin bopæl. Dette var omkring klokken fem om eftermiddagen. Ansøgeren løb til naboens bagdør. Han fandt et åbent vindue, hvor han kravlede igennem og gemte sig på naboens bopæl. Ved midnatstide kravlede ansøgeren ud af vinduet igen og gik hjem til egen bopæl. Gennem et vindue kunne han se, at alt indbo var slået i stykker, og elektriske apparater var stjålet. Derpå gik ansøgeren tilbage til naboen, hvor han gemte sig i en krog. Ansøgeren kunne ikke sove om natten, idet han var bange. Den næste dag opdagede naboen ansøgeren. Ansøgeren boede hos naboen to til tre dage. Politiet søgte stadig efter ansøgeren. Ansøgeren så dem ikke, idet han gemte sig i et pulterrum. Herefter sagde naboen, at ansøgeren skulle tage af sted og finde sin onkel. I seks måneder boede ansøgeren hos onklen. I denne periode opsøgte politiet en enkelt gang onklen for at finde ansøgeren. Den dag, da politiet kom, var ansøgeren ikke til stede. Retteligt hørte ansøgeren politiet komme, hvorefter han flygtede. Onklen sagde til ansøgeren, at han ikke kunne blive boende, idet onklen og hans familie ellers ville blive betragtet som medskyldig. Ansøgeren tror ikke, at onklen fortalte sandheden af frygt for, at ansøgeren ikke ville have kunnet klare det. Onklen skulle skrive under på, at han havde brudt kontakten med ansøgeren og dennes familie. Onklen tog ansøgeren med til en skolekammerat, som hjalp ansøgeren videre. I et år forud for ansøgerens udrejse boede han på et lager. Den eneste menneskekontakt han havde i denne periode, var når onklens ven en gang om ugen bragte ansøgeren vand og fødevarer. Vennen var der alene nogle få minutter. Når han havde afleveret maden, gik han igen. Han havde ikke andre at tale med. Ansøgeren var for bange til at læse. Han brugte tiden til at tænke over sin familie. Da ansøgeren efter et år kom ud og første gang havde menneskekontakt, fik han det dårligt samt var meget træt. Foreholdt ansøgeren, at han undervejs i

sagsbehandlingen af hans sag adskillige gange har skiftet forklaring, forklarer ansøgeren, at grunden til, at han gav en anden forklaring til de danske udlændingemyndigheder var, at han var bange. I over et år havde han opholdt sig alene i Kina. Her havde slangehovedet sagt til ham, at der var anderledes i Danmark end i Kina. Men det synes ansøgeren ikke, at der var. Dette gjorde ansøgeren nervøs. Han sagde derfor, hvad der faldt ham ind. Foreholdt ansøgeren, at det først er for nylig, at han markant ændrede sin forklaring, og at han derfor havde haft lejlighed til at falde til ro og lære Danmark at kende, forklarer ansøgeren, at han nu efter to år har opdaget, at Danmark ikke er som Kina. Foreholdt ansøgeren, at han i Danmark både fik kontakt til en advokat og til Falun Gong, og at han til dem kunne have fortalt sandheden, forklarer ansøgeren, at det var efter at han havde mødt lederen fra Falun Gong og havde fået tillid til denne, at han turde fortælle sandheden. Foreholdt ansøgeren, at han senest den 16. september 2004 til en læge har fastholdt hans tidligere forklaring, hvorefter han overværede sine forældre blive anholdt, og at han efterfølgende var indlagt på psykiatrisk hospital, forklarer ansøgeren igen, at han ikke havde nogen tillid til folk, da han indrejste i Danmark. Foreholdt ansøgeren, at dette er en forklaring afgivet til lægen for en uge siden, altså efter, at han overfor advokaten har skiftet forklaring, forklarer ansøgeren, at han forklarede lægen, at han til Udlændingestyrelsen havde forklaret nogle løgne. Det er ikke ham, der har skrevet forklaringen i lægeerklæringen, det er psykologen. Den tilstedeværende tolk ikke var god til dansk. Han forklarede til psykologen, at dette var, hvad han havde forklaret til Udlændingestyrelsen, men at dette var en løgnehistorie. Ansøgeren bekræfter således, at det ikke er sandt, at han har været indlagt på et sindssygehospital og at der i en avis havde stået, at hans forældre var blevet sindssyge og efterfølgende havde slået ansøgeren ihjel. Den sidste historie var en, som han havde fået fortalt af slangehovedet. Til brug for sagen har ansøgeren fremlagt fem billeder af hans bopæl. Ansøgeren ved ikke præcist, hvornår billederne er blevet taget, men antager, at det er i 2002. Ansøgeren fik billeder kort tid før ansøgerens udrejse. Det var ansøgerens gamle nabo, som tog billederne og sendte dem til ansøgerens onkel. Ansøgeren vidste at hans forældre dyrkede Falun Gong. Dette havde han vidst siden slutningen af 1999. Forældrene prøvede ikke på noget tidspunkt at få ansøgeren med til at dyrke Falun Gong. Forældrene var mest interesseret, i at ansøgeren passede sin skole. Ansøgeren var ikke klar over omfanget af forfølgelsen af Falun Gong medlemmer i Kina. Dette er ansøgeren først blevet bekendt med efter udrejsen af Kina. I juli 2004 havde ansøgeren sidst telefonisk kontakt med sin onkel. Onklen fortalte her om ansøgerens forældre. Foreholdt ansøgeren, hvorfor onklen ikke fortalte ansøgeren herom tidligere, forklarer ansøgeren, at det var fordi ansøgeren tænkte på at rejse tilbage til Kina. Derudover spurgte ansøgeren direkte til sine forældre. Onklen fortalte, at forældre var blevet dræbt i foråret 2002. Ansøgeren har efter indrejsen i Danmark haft flere telefoniske kontakter med sin onkel, men det var først i juli, at ansøgeren direkte spurgte til sine forældre. Ansøgeren tænkte ikke på, at det kunne være en fordel for hans sag at have indhentet oplysninger fra sin onkel. Foreholdt ansøgeren, hvorfor netop den sidste samtale, hvor hans forældre omtales, optages på bånd, forklarer ansøgeren, at han jo gerne ville vide, hvad der var sket med hans forældre. Ansøgeren har ikke tidligere optaget sine telefonsamtaler på bånd. Ansøgeren optog netop denne samtale på bånd, idet han ville have et bevis på, at hans forældre var blevet slået ihjel. Endvidere ville han kunne bruge det ved en international domstol. Foreholdt ansøgeren, at han ikke kunne vide, at onklen under netop denne samtale ville fortælle om forældrene, og at han derfor også burde

have optaget de andre samtaler, forklarer ansøgeren, at onklen ikke tidligere havde turdet fortælle om forældrenes skæbne. På tidspunktet, hvor ansøgeren besluttede sig for at kontakte sin onkel, vidste han, at onklen ville fortælle om forældrene, idet han forud for samtalen havde drømt om sine forældre. Ansøgeren valgte af denne grund at optage samtalen med onklen på bånd. Foreholdt ansøgeren, om der er nogen sammenhæng mellem, at den pågældende samtale fandt sted samme aften, som han om dagen havde været til samtale med advokaten, forklarer ansøgeren, at det var der ikke. Advokaten foreslog ham ikke på noget tidspunkt, at han skulle finde bevis på forældrenes skæbne. Ved en eventuel tilbagevenden frygter ansøgeren myndighederne. Ansøgeren har dyrket Falun Gong i Danmark, men allerede ved udrejsen var han forfulgt af myndighederne. Ansøgeren er sikker på at han straks ville blive anholdt. Ansøgerens forældre døde fem måneder efter deres anholdelse. Ansøgeren har ikke noget at vende tilbage til.

Flygtningenævnet udtaler:

Flygtningenævnet lægger efter ansøgerens seneste forklaring til grund, at han aldrig selv har dyrket Falun Gong forud for sin udrejse fra Kina. Han har heller ikke på noget tidspunkt deltaget i møder eller forsamlinger eller udført aktiviteter for organisationen.

Ansøgeren har forklaret, at hans forældre i november 2001 blev anholdt af de kinesiske myndigheder, og at han ikke siden har hørt fra dem. Ansøgeren har til brug for mødet i Flygtningenævnet fremlagt en udskrift af en båndoptagelse, hvoraf det fremgår, at ansøgerens onkel under en telefonsamtale den 28. juli 2004 med ansøgeren fortæller ansøgeren, at forældrene blev slået ihjel af de kinesiske myndigheder allerede i april 2002. Onklen havde hele tiden vidst dette, men havde ikke fortalt det til ansøgeren tidligere.

Et flertal af Flygtningenævnets medlemmer kan ikke lægge ansøgerens forklaring om myndighedernes anholdelse af og senere drab på hans forældre til grund.

Flertallet har i den forbindelse lagt vægt på, at ansøgeren under sagen har afgivet to helt forskellige forklaringer om sit asylmotiv. Ansøgeren har som årsag hertil forklaret, at det var "slangehovedet", som arrangerede hans udrejse, som havde fortalt ham de løgnehistorier, som han først afgav til de danske myndigheder, og at ansøgeren ved ankomsten til Danmark var så bange, at han ikke kunne tænke klart. Flertallet finder ikke, at dette er en tilstrækkelig forklaring på, at ansøgeren længe efter, at han var kommet til Danmark fortsat fastholdt sin usandfærdige forklaring. Flertallet finder det endvidere påfaldende, at det netop er den samtale, hvor hans onkel fortæller om forældrenes død, som ansøgeren vælger at optage på bånd, mens alle de tidligere samtaler ikke er blevet optaget.

Flertallet kan på denne baggrund ikke lægge til grund, at ansøgeren ved sin udrejse fra Kina var forfulgt af de kinesiske myndigheder af grunde, som er omfattet af Udlændingelovens § 7, stk. 1, eller at han ved en tilbagevenden til Kina vil være i risiko for en sådan forfølgelse.

Flertallet finder heller ikke, at ansøgeren er i en sådan situation, at han har behov for beskyttelse efter Udlændingelovens § 7, stk. 2.

Det forhold, at ansøgeren her i Danmark har dyrket Falun Gong finder flertallet ikke kan begrunde andet resultat, idet det ikke kan lægges til grund, at ansøgerens aktiviteter har været af et sådant omfang og af en sådan karakter, at de skulle være kommet til de kinesiske myndigheders kendskab.

Flygtningenævnet stadfæster derfor Udlændingestyrelsens afgørelse.

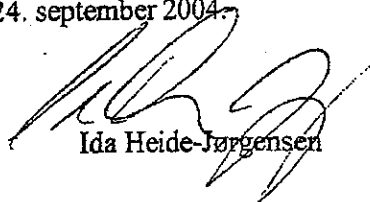
Ida Heide-Jørgensen

Xiao Tian Liu skal udrejse straks, jf. udlændingelovens § 33, stk. 1 og 2.

Såfremt Xiao Tian Liu ikke udrejser frivilligt, kan han udsendes tvangsmæssigt til Kina, jf. udlændingelovens § 32 a.

Ovenstående konklusion og udrejsefrist skal forkyndes for ansøgeren.

Flygtningenævnet, den 24. september 2004.

Ida Heide-Jørgensen

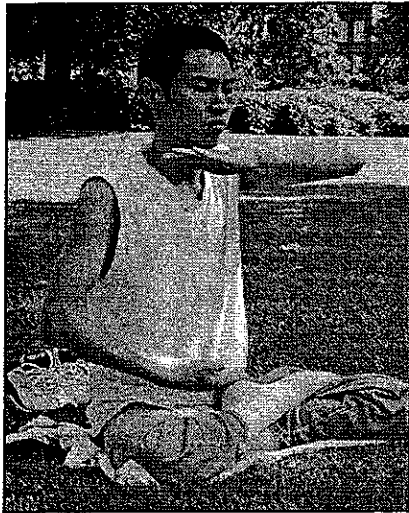
An Orphan, A refugee

Parents were killed for not giving up practicing Falun Gong

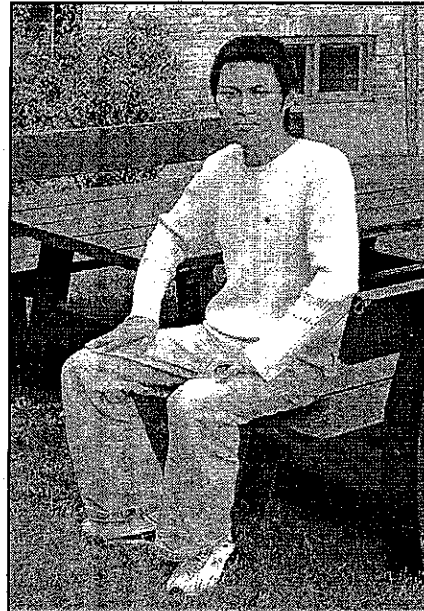
On November 23, 2001, Xiaotian Liu was hunted by the Chinese police from his school in Hunan Province. Then 16, Xiaotian ran from his classroom. Xiaotian became a fugitive ever since. For the next two years, he had hidden in a neighbor's storage room, his uncle's orchid, a warehouse and a freight container... His uncle finally paid a huge sum to have him smuggled out of China. Currently, Xiaotian is in Denmark.

Why Xiaotian Liu ran from the Chinese police? Only because his parents were Falun Gong Practitioners. In April 2002, Xiaotian's parents were both killed while under the Chinese police custody. For they refused to give up practicing Falun Gong.

December 2003 in Denmark, Xiaotian became a Falun Gong Practitioner too. The teaching of Falun Gong, "Truthfulness, Compassion and Tolerance" has helped him overcome the trauma he had gone through from those hiding days. Now, Xiaotian wishes to start a new life and be able to continue practicing Falun Gong. He urges China to stop the persecution of Falun Gong. So no children need to go through his tragic ordeal again.

Xiaotian is practicing meditation, Falun Gong's 5th set of Exercise. (Denmark, Summer 2004)

Xiaotian is at Falun Gong practitioner's home. (Denmark, Fall 2004)

Xiaotian is taking part in a Falun Gong Anti-Torture Exhibition. (Denmark, Summer 2004)

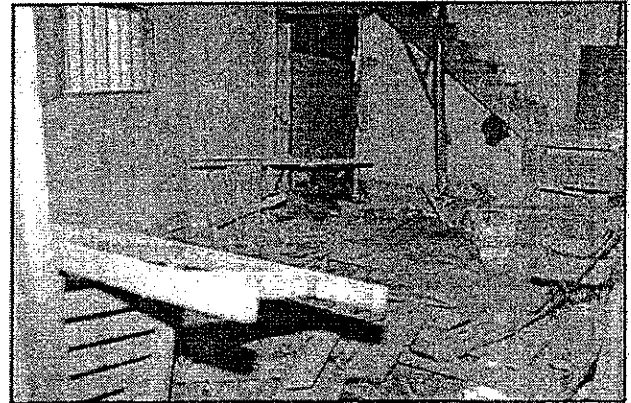

Spring 2002 (China), Xiaotian's home was ransacked by the police after his parents were detained. His house was completely demolished months later.

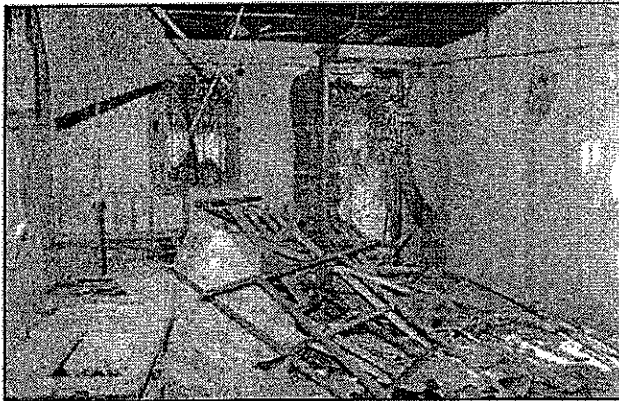
“These are the only photos I am holding onto of my home. It seemed that overnight, my family, my parents and my home disappeared off of the face of the earth ... ”

-Xiaotian Liu (19 year-old)

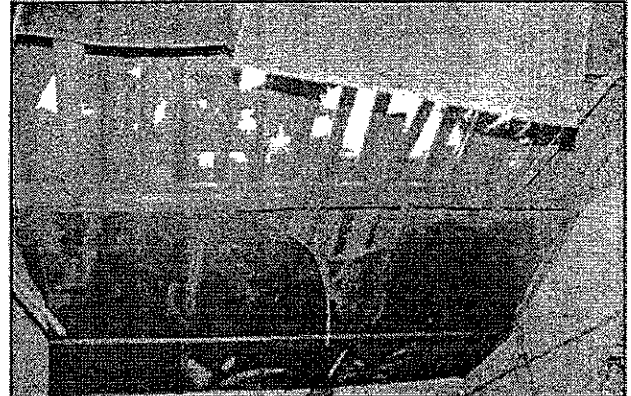
- Xiaotian Liu escaped from China and arrived in Denmark on July 1, 2003.
- Xiaotian's parents were detained by the Chinese policemen on November 23, 2001 and were both killed in April 2002 because they refused to give up Falun Gong.
- Photos shown here were taken by family friends at either the end of 2001 or the beginning of 2002.
- In China, once Falun Gong Practitioners are detained, the policemen often ransack their homes and look for Falun Gong books or materials. Valuables are taken away without notice or records.
- More photos with taped windows and doors, or a 'tear down' sign in red paint on the front wall were not dared to be brought along when he escaped.
- According to family friends, the house Xiaotian's family used to live in (photos shown here) had been completely demolished already.

On the 1st floor, the livingroom area

On the 1st floor, the storage area

On the 1st floor, the storage area's roof

On the 2nd floor, the parents bedroom

On the 2nd floor, Xiaotian's bedroom
On the wall, 2 School Awards for 'Model Student'

5

“Overnight, as son of Falun Gong Practitioners, I needed to run for my life”

A Personal Story of Xiaotian Liu

My name is Xiaotian Liu, I was born on December 24, 1985 in Hunan Province in China. Currently, I am a refugee applicant in a refugee camp in Denmark. Not too long ago, I had learned that I am not only countryless but also an orphan. Both of my parents were killed by the police in China because they refused to give up practicing Falun Gong.

In 1999, my father worked for a local government office and my mother was laid off from work. I was busy preparing the entrance examination for the middle school.

Just after the Chinese New Year, my father came back from Wuhan City. While chatting, he mentioned that at the Wuhan City Square, He had seen many people practicing Falun Gong (Falun Dafa). And the scene from the Square was very beautiful. At that time I knew nothing about Falun Gong.

On July 20th, the ban of practicing Falun Gong started overnight. It was ordered by the former Chinese Communist Party Leader Jiang Zemin. At that time, I knew little about Falun Gong and had no knowledge about the persecution. So I was not concerned about the possibilities of my parents being persecuted. And I could never have imagined that the persecution of Falun Gong would be so sever.

In September 2001, I became an eighth grade student. From my request and my parents' permission, I moved to the school's dormitory. I stayed at the school during the week and came home during the weekends.

All along I was fully aware that my parents had continued practicing Falun Gong since 1999. But my parents had neither told me anything about it nor did they involve me with it.

On November 23rd, Friday afternoon, my third period at the school was a PE class. But I ended staying in the classroom and doing my homework. Suddenly, I heard my classmates were saying that there were policemen came to our school and a police car was parked outside the gate. The school's receptionist at the gate took the police and found my teacher Ms. A (name is concealed for the security reason) in her office. She was a seventh grade homeroom teacher. At the time one classmate came in and summoned me and said that Ms. A was looking for me. He also said that he heard something had happened to my family as the policemen had arrested my parents.

Ms. A told the policemen that I might be in the track field and sent my classmate to look for me. My classmate told me the policemen might also want to arrest me. I was shocked and frightened. Then my classmate suggested me to leave the school immediately. So I dropped everything and started to run. I ran through the classroom's back door, down to the first floor, passed a restroom and sneaked out from the school's back door. I didn't dare to go through the main streets, so I went into the allies. My school was not too far away from my house. It 's a 40 minutes ride for bicycles.

I was so frightened that my body was kept shaking all the time. I decided not to go home directly. I got into the backyard of my neighbour who I called him Uncle C (name is concealed for the security reason). Then I sneaked back to my house and peeked through the door. But I didn't dare to enter it. Then I went back to Uncle C's storage. It was in the back of his house. I climbed through the window and squatted at the corner.

I stayed there until dark. I waited for everyone's lights were out and went back to my own house again. I peeked through a broken window. I saw the rooms were all ransacked. Our TV set was gone. All the tables and chairs were smashed. From seeing it, I became more frightened. I went back to Uncle C's storage room. I found a big sack to cover myself completely and hid behind a big stack of sacks. My body continued to shake and didn't know what to do next. I was really horrified, as if my heart would jump out from my chest. I was not able to fall asleep until noon the next day. Later, Uncle C found me in his storage room. Because I forgot to put back the window lock of the storage room.

Uncle C called my name softly: "Xiaotian, my child, it is me, your Uncle C. It is fine and you can come out now. Nothing will happen to you. I know you are here." When I heard his voice, I climbed out of the stack of sacks. When Uncle C saw me, he was happy but also very nervous. Then I asked Uncle C what happened? He said, "Your parents are arrested because they practice Falun Gong. Only after the policemen ransacked your home, then I knew your parents were arrested. I don't know where they are now. Good people receive good retribution. You parents will come back safely, don't worry!"

Uncle C and my parents were all 'educated youth'¹. Uncle C originally came from Northeast China and my parents came from Fujian Province. Uncle C was very unhappy about what had happened to my parents. But at that point, there was nothing he could do. Then he brought me to his house to have lunch with his family. He also said that when he was one of the 'educated youth', he was treated badly by the policemen. And today they still were doing the same thing.

I lived at Uncle C's place for two or three days. On November 27, 2001 the policemen (public security personnel) came to our neighbourhood looked for me again, and asked for my whereabouts. Uncle C told me that there were 7 or 8 policemen came in with two jeeps. They also searched Uncle C's house. A policeman asked Uncle C if he had seen me came back home? Uncle C said 'No'. Then another policeman said to him, "If we catch this little creature, we will teach him a good lesson!" The policemen demanded Uncle C that if he ever saw me, he needed to turn me in immediately. Or anyone who protected me would be punished severely. After the policemen had left, Uncle C said to me that it maybe safer for me to stay with my own uncle's house (in Fujian Province), where there were a lot of mountains around. I agreed. So in that afternoon Uncle C brought me to the inter-provinces highway, which went through the Yongzhou, Guangdong and Guangxi Provinces. Uncle C gave me RMB\$300 (US\$40) and hitched a truck. He asked the truck driver to take me to Guangzhou Province first; from there I should find ways to go to Fujian Province to look for my uncle.

On the way the driver received a phone call. He was asked to load some goods from a small town nearby. At the town I saw trains passing by. I asked the truck driver where the trains were going? He said it headed to Guangzhou in Guangdong Province and to Ganzhou in Jiangxi Province. Then he suggested me to take the train and go to Guangzhou first. So I went near the station and waited there for a very long time. All the trains passed by were freight train with full load of coals.

Finally I got on a freight train and rode for a long time. Around midnight, the train stopped at a small town called Meizhou. Afraid of being caught for riding without a ticket, I jumped off the train while it was still moving. I fell and scraped my leg. But I still did not dare to leave the train station through the main gate. Then I decided to climb over the metal-wired fence. Because of my wounded leg, while climbing, my neck was cut by the wire. Fortunately there was a private clinic on the other side of the station. I knocked on the door. A doctor there cleaned my wound. The wound in the neck was sutured there. I stayed in the clinic in Meizhou for half a day until noon. I paid the medical bill and asked the doctor to help me to buy a bus

---

¹ Educated youth: a special term for the youth generation during 1960s and 1970s in P.R.China, who has received education above elementary school level and following the call from Chairman Mao to go to mountain region and remote areas to do hard physical labours (re-education from the poor and the farmers), thus lost the chance to receive advance education.

ticket from Meizhou to Fuqin (in Fujian province). The ticket cost me RMB\$180 (US\$25). I got on the bus at noon on November 28th. I arrived at my Uncle's home the following day in the afternoon around 4 o'clock.

I stayed at my uncle's house for about six months. During the stay, my uncle was very kind to me. My uncle grew Pipa (loquats) on the mountain. Sometimes I went to the orchard with him to help him harvest.

One day in May 2002, the policemen came to my uncle's house and looked for me. I was lying on the bed and heard them talking. I immediately slipped out the back door and ran to the mountain. Hours later, I came back home. My uncle told me: "The policemen said that If you were with me now, I needed to turn you in to the authority. Otherwise if someone reported seeing you were here, my whole family would be in a big trouble." My uncle turned very quite after the policemen left. Later he brought me to meet a friend and discussed what to do with me. The same evening, my uncle's friend took me to Shenzhen (in Canton Province).

May 10, 2002, in the morning around 9 o'clock, I arrived at a warehouse near a harbor in Shenzhen. I was arranged to stay in a compartment room where cartons were stacked. Outside of the warehouse were all big freight containers. This warehouse became my home, alone for over a year before I escaped to Denmark.

Once the owner of the warehouse took me to visit the city, I did not even dare to turn my head around. I was so afraid that the policemen would check my ID card. Since I never had one, I could be sent back home immediately. That would be the end of my life. So from then on, I chose not to leave the warehouse again.

I stayed in the warehouse every day. I missed my simple but cozy home and my parents' love and protection very much. I also very worried about my parents' whereabouts and their safety. After dark, I faced a vast and gloomy warehouse. In the darkness, I felt lonely, desperate, frightened, and anxious...

I had hard times falling asleep and did not dare to do it either. Often, attar I closed my eyes, I felt a huge and formless shadow closing in on me. I felt those were the evil policemen trying to get me. Those policemen also laughed at me with horrific smiles. They wanted to swallow me at any moment but I wasn't able to escape from them either.

All these feelings had kept manifesting my brain. I often wondered, "Was it something I had done very wrong so all these happened to me so suddenly?" The bitter feeling made my heart ached like cutting it through with a sharp knife. It became unbearable. So I started to talk to myself to keep myself company.

In Shenzhen, I learned from my uncle that uncle C had written him a letter and mentioned there was no news about my parents. Came with the letter, there were more than a dozen of photos taken by some friends after our house was ransacked by the policemen. The photos were forwarded to me before I left for Denmark. One showed the front door and windows were seized by tapes. Another showed there was a Chinese character of "Cai"(tear down or destroy) painted in red on the wall facing the main street.

But the warehouse owner reminded me that those photos, which indicated that my home had been seized by the government, would be very dangerous for me to take along while traveling. So I decided to bring only 5 of them, which did not look too alarming to anyone. The photos were submitted to the Danish Emigration authorities and had returned to me already.

June 30, 2003 at 5 o'clock in the morning, I climbed into a big container truck and headed to Hong Kong. I arrived in Hong Kong at 8 am. I waited in the container to pass the customs for more than two hours.

Later the container was driven to another location in Hong Kong, where I was handed over to a connector (human trafficker) called Wan.

Wan took me to the center city of Hong Kong by a taxi. We had breakfast there and picked up a Hong Kong passport for me. The passport was in a dark blue color. Wan showed me the name and the age on the passport and took it back immediately. The name on the passport was 'Cheng Yonglin', born in 1987.

At 11 o'clock, Wan and I went to the airport. In the taxi, Wan told me that if the custom officers asked about my name in Cantonese, I should just shuck my head and use hand signs to say that I couldn't speak.

We flew with Thai Airways. Wan called at the airport and asked a friend to accompany us to go through the customs. Wan handed over the Hong Kong passports and the plane tickets to the custom officer and he stamped it. We arrived at the departure gate but there were still three or four hours before boarding. Then Wan showed me the shops inside the airport. And we had some tea in a tea bar. We boarded the Thai Airways at 7:48pm. Around 10:40pm local time, we arrived at Bangkok. Then we took a connect flight to Denmark.

On July 1, 2003 at 7am, we arrived at Denmark Kastrup airport. Off the plane, there were two policemen checking our passports. One asked Wan what we would be doing in Denmark? Wan answered, 'we would be visiting and doing sightseeing.' At the gate, Wan handed over our passports to the custom officer. He asked us the same question. Wan replied the same. The officer stamped our passports and let us go. Then we went to the airport's underground train station. We took a train to Copenhagen Central Train Station.

At 11:00am, we arrived at Copenhagen Central Train Station. I was hungry, thirsty and exhausted. Wan told me to wait for him at the central train station. He would buy some food and check if there were hotels nearby. Hours had passed and he never returned. I became more and more anxious. I was frightened and the tears started to run down. I never expected that he would leave me so quickly. Later a middle aged Chinese lady saw I was crying. She asked me what had happened? I told her that I had fled from China and just arrived. I did not know which country I was in. The adult who brought me here had left me. And I had no friends or anything. She felt sorry for me and brought me to Allerød Train station. She also asked several Middle Eastern people who were on the way back the refugee camps to help me. Then she told me to take the bus and follow those people.

When we arrived at the gate of a refugee camp, the ID cards were checked. I looked around and found there were video cameras at the gate and also above the wall. I was horrified. Later a female staff in the refugee camp asked me questions in English, but I could not understand her at all. She asked several times where did I come from? and I finally understood her and answered: 'P. R. China'. Then she gave me a Chinese form to fill out. The first row was the name and the age. But I was very frightened. I filled my name in the wrong blank and put down my age as 18. She looked at the form and gave me a new one. Then she asked me about my birthday and age. She wrote down 1987 and 1988 for me to choose. I pointed at 1987. Then she called a taxi and sent me to a refugee camps for children. Then, '1987' was my 'official' birth year for a while.

The reasons lead to the conflicting answers on the refugee form

When I arrived in Denmark, I was not even 18 years old. But I have already gone through two years' of misery. Before I was 16, I had a happy family and loving parents. I had not experienced much tribulation in my life. I was the only child, so my parents had cherished me and sometime even spoiled me. But the day in November 2001, it seemed that overnight; my family, my parents and my home disappeared off of the face of the earth. It was unbearable and I became deeply depressed.

During the past two years, I have lived like a fugitive. The Chinese police had chased after me, one province after another. They also threatened my neighbors and my uncle. So none of them dared to protect me. I totally lost faith in people, especially the policemen, who frightened me the most.

When I was in Shenzhen alone in the warehouse for a year, no one took care of me. I had no one to talk to but myself. Emotionally I was deeply disturbed. So I got confused or even disoriented sometimes. After I arrived at the children's refugee camp in Denmark, I was still frightened and often had nightmares at night. The staff in the camp knew my condition and had tried to wake me up when it happened. They brought me to see the psychiatrists too.

Many things traumatized me. My uncle borrowed worth 10 years of his income to help me to escape from China to Denmark. I don't know when I am able to repay him. I was abandoned at the train station in a foreign county soon after I arrived. At that time, I didn't know the language nor had any friend. I had nowhere to go and totally helpless. After I arrived at the Sandholm refugee camp, the environment I saw were totally different from what I heard from Wan. Especially there were policemen around; I was afraid they might send me back to China. So when people asked me questions, like my age, I didn't know what to tell, my real age or the one on the passport? So I provided answers that I thought would be the safest for me.

With Red Cross's help, I have met Falun Gong Practitioners from Denmark and other countries. They have helped me to get familiar with the new country that I live in now; they explain why I should not be afraid of the policemen or anyone who has been trying to help me. They showed me how to I take care of myself and be kind to others. They also helped me to get in touch with my uncle in China. Lately, I wanted to know more about Falun Gong. I started to practice the teaching of Falun Gong: "Truthfulness, Compassion and Tolerance" and the 5 sets of the Falun Gong Exercises, including meditation. I have felt calm inside. My thoughts are clearer now and my reading skill has come back gradually. Mostly, my nightmares were gone. As a Falun Gong practitioner, I realized that to tell the truth is one of the most important virtues. I started to do it and I will continue to do so.

The death of my parents

My uncle has been growing Pipa (loquats) on a mountain in Fujian Providence in China. His income is from selling Pipa. He made about RMB\$20,000 (US\$2,500) a year. Like many other farmers lived in the countryside, my uncle is poor and can't afford to have a telephone line installed in his house.

During the year I stayed in Shenzhen's warehouse, little by little, my uncle borrowed RMB\$170,000(US\$22,000) to helped me escape from China to aboard. I think he knew that if I stayed in China, my life would be in great danger. But I didn't know that, by then, he already knew that both of my parents had been killed.

In April 2004, from Denmark, I called through my uncle's neighbour's phone and talked to him. While chatting, I heard my aunt crying loudly and howling from behind. She kept asking why did I cost their family so much trouble and made them living in such a big debt... Since then, I didn't have the courage to call them again.

On July 28, I needed to call my uncle. Because I had a vivid dream. I dreamt that both of my parents had passed away. In that dream, I also saw my uncle was signing a document.

Unfortunately, during the phone call my uncle had confirmed everything that was in my dream.

In deed, I was devastated when I heard that in April 2002, less than five months after they were detained; my parents were both killed by the Chinese police. Our house was ransacked, and being completely

demolished soon after. And without showing any documents, the policemen told my uncle that both of my parents died from committing suicide.

My uncle also revealed that in May 2002, one month after my parents' death, the police came to search my uncle's house. That was the time I ran and hid in the mountain. The police forced my uncle to sign a document, declaring that he had no longer have any kinship with my family, including me. That means if my uncle turned me in to the authority, my uncle had complied with the law. And emotionally, it could help him to justify for doing so. At the same time, if my uncle refused to report my whereabouts, he would be as guilty as me, a fugitive, who related to Falun Gong.

It was very hard for me to understand that my parents had always been law-binding citizens, loving parents and very kind people, why were they detained by the police and got killed later? As for claiming that they committed suicide, which was even more preposterous. A couple had a good family with a child in the middle school, why did they want to kill themselves? And further more, the policemen, they were from province to province to chase down an orphan... did they try to eradicate the whole family?

Later I learned from other Falun Gong Practitioners that one of the excuses the Chinese police used, after Falun Gong practitioners were tortured to death, the police would claim that the practitioners died from committing suicide.

Few words from my heart

For I am lucky enough to be alive to tell my story, I want to first thank my uncle, who had done so much to have sent me out of China. I want also to thank the Denmark government and the refugee camps. They have provided me with a safe place to live after I escaped from China. They give me an opportunity to prepare myself to face the future.

I am also very grateful to the Falun Gong Practitioners from Denmark and other countries, who have helped me through a very tough time of my life. From them, I have learned the teaching of Falun Gong, "Truthfulness, Compassion and Tolerance" and became a Falun Gong Practitioner myself. I have understood the importance to be a good and honest person.

For the rest of my life, whenever I have a chance, I will share my story with everyone. From the tough time when I had to run from the Chinese police to the kind people I've met during the whole ordeal I had gone through. I urge the Chinese Government to stop the persecution of Falun Gong immediately.

I would also like to say, 'Falun Dafa is good'. The brutal persecution of Falun Gong in China is wrong. I am a living case to prove it.

Xiaotian Liu
Udl. Nr. : 1-79-356.617

Background:

Liu Xiaotian: Born December 24, 1985. On September 1, 2000, he is an eighth grade student of Yongzhuo No.9 Middle School in Zhishang district, Yongzhuo (address: North Zhongshan Road 76, Zhongshan Bei Lu 76).

Liu Qin (Father): (1953-2002) Employed by the government of the Zhishan Qu (district) village in Yongzhou city. Previous location of the village government was in the back yard of Xiaoxiang Hotel on opposite of Zhongshan Bus station in Zhishang Qu (district). It is said that the government building has been moved to Shanglin Qiao Zheng.

Yang Yuyan (Mother): (1955-2002) Employed by the textile factory in Shang He Zheng in Lengshui Tan Qu (district). But was laid off in October 1999.

House address: Hunan Province, Yongzhou city, Lengshui Tan Qu (district), Shang Ling Xiao Zhen, Ma Da Jie 166. (Postcode 425006) (This house has been completely demolished in 2002.)

The Phone Call With Xiaotian Liu's Uncle

--- 与小天叔叔通电话

Time: 28th. July, 2004, about 23:30

2004年7月28日23:30左右

(We can provide audio CD in Chinese, if needed.)

XT: Xiaotian Liu, U: Uncle W: Lingnan Wu

The first time:
第一次:

XY: I want to ask how my father and mother are, how are you now?

XT: 我想问一下我爸爸妈妈那边怎么一回事情。现在你那边好吗?

U: I am well.

U: 好

XT: I want to ask, that is to say, if it is convenience for you? How is the news about my parents?

XT: 我想问一下, 就是说, 方便不? 我父母的消息怎么样

U: The news about your parents? Sigh...(silence) your parents gone. (means dead.)

U: 你父母消息? 咳……(沉默), 你父母没有了。

XT: ... Why just gone?

XT: ……干吗就没有了

U: ... last time, why (you) just did not call me that long.. (Uncle sighs)

U: ……从那次, 干吗这么久没有打电话。(叹气)

XT: I..I wanted to call, I did not know what to say. I, I ...I could not say. They... what was the process...then? just...turn to be..., do you know?... that, they ...are gone, how was it, how are they gone?

XT: 我... 我想打, 我不知道该说什么好。我. 我... 我没办法说。

他们...经过怎么样, 就...变成..., 你知道么...那个, 他们...没了...他们怎么样的, 怎么样没的。

U: ... (sigh), your father and mother, to tell you the truth, they already died in April 2000. I dared not to tell you.

U: ……(叹气) 你爸爸妈妈哦, 说句实话, 在2000(2002)年4份就死亡了, 我不敢告诉你

XT: ...that is to say when I was in your... when I arrived at your home, (they) were already gone?

XT: ……就是说我在你……到你家那边的时候就没了?

U: (choke with sobs.) Gone, I dared not to tell you.

U: (哽咽) 没了, 我不敢告诉你。

XT: (silence) at that time, when the policemen came to your home, was that for this matter?

XT: (沉默) 那时候警察来你们家, 那时候就是为了这个事吧?

U: Yes.

U: 是。

XT: Is it true... or...there are other reasons...or what else etc.?

XT: 是真的... 还是... 还有其他的原因是... 还是什么等等?

U: (cough) what did you say?

U: (咳嗽) 说什么

XT: Er... were there other reasons afterwards, or...

XT: 嗯... 事后有没有其他的原因, 还是...

U: They died in the jail/prison... (I) knew that. ... alas.

U: 他们在监狱里面死掉了...知道了。.....唉

XT: (silence) how... (the voice trembling) then can't you... say... say a bit (more) details... tell me a bit (more) details... say at that time how they, how they passed away... do you know?

XT: (沉默) 怎么..... (声音颤抖) 那你能不能.....说.....说具体一点.....告诉我具体一点.....就是说他们当时...怎么样的经过...你知道吗

U: Er.. after your father and mother died, (the neighbor) up (note: he said "up", means north, since Hunan Province where Xiaotian's home locate in is north from Fujian Province. Here he meant the neighbor of Xiaotian's family) still remember, , they sent a photo in about 2004, you home is nothing left now, all..all became...

U: 嗯...你的爸爸妈妈死后, 上面(注: "上面是指北方, 湖南对福建来讲是北方, 这里是指湖南的邻居) 还记得, 大概在 2004 寄了一张照片, 你家现在都没有了, 都...都成...

XT: I know that, at that time didn't you, when I was in Shenzheng, didn't you send (it) to me?

XT: 那我知道, 那时候你不是, 我在深圳的时候, 你不是寄给我了

U: All gone, nothing can be done, alas.

U: 都没掉了, 没办法, 唉!

XT: (silence), then do you know in which jail (they died)?

XT: (沉默), 那什么监狱你知道吗?

U: What?

U: 什么

XT: do you know in which jail, (they died)?

XT: 什么监狱你知道吗?

U: In which jail, (silence), how could I know, I am just in south (down), it, was, the upper send police station down, eh, (the police station in) our Dongzhang district come down to order me to sign, break off consanguinity, break off consanguinity, how could I know which jail it is. (silence)

U: 什么监狱。(沉默), 那我怎么知道, 我就在下面, 它, 是, 那上面派出所下来, 啊, 那个我们东张那边派出所下来, 叫我签字, ...血缘...断绝关系, 血缘断...断绝关系, 我怎么知道它是哪里的看守所。(沉默)

XT: (silence) eh, even do not know which jail.

XT: (沉默), 唉, 什么看守所也不知道

U: No, I do not know. We are in south (note: he said "down", means "south"), Hunan is up there... we are in below (= "south"), how could I know which jail it is.

U: 不知道, 我们在下面, 湖南在上面...我们在下面, 我怎么知道它是哪里看守所

XT: (silence) Then at that time you, when the police let you sign, did they ask you some specific question?

XT: (沉默), 那你当时, 警察给你签字的时候, 他们有没有具体向你提什么问题

U: What?

U: 什么?

XT: Then why didn't you tell me at the moment, what questions were asked and what were you ordered to do?

XT: 那你当时干吗不告诉我, 提了那些什么问题, 让你做什么

U: I was afraid that, eh, (you) could not bear, dared not to tell you. (cough)

U: 我怕你那个, 哎呀, 扛受不了, 不敢告诉给你(咳嗽)

XT: Where, where did the policemen come from to have you signed?

XT: 哪里。。哪里来的警察叫你签字?

U: It was from Hunan (Province) Yongzhou, (they) passed away.

U: 就是那湖南永州那面, 没了。

XT: Ok, ok, ok... then you now..., I hear you cough, you are not well?

XT: ok, ok, ok, ... 那你现在, 我刚才听你咳嗽, 身体不舒服?

U: No, no choices. Take good care of yourself, abroad.

U: 不舒服, 没办法。那你自己要小心啊, 在外面

XT: I will. They take care of me, I will.

XT: 我会, 他们照顾我, 我会

U: Oh, they take care of you, just take easy, OK?

U: 噢, 他们照顾你。心要放开一点, 啊

XT: (silence) they are all Falun Gong practitioners, they help me warm-heartedly.

XT: (沉默) 他们都是法轮功学员, 他们很热心的帮我

U: Oh, they are also there?

U: 噢, 他们也在那边啊?

XT: Hmm, today I am at her home, then, in Auntie Wu's home.

XT: (哽咽) 嗯, 今天这是在她家里, 然后...吴阿姨家里

U: Oh.

U: 噢

XT: Otherwise I shall ask her to talk with you?

XT: (哽咽) 不然我让她和你说几句话

U: Eh, yes, OK, OK.

U: 嗯, 可以可以 可以

LN: Hello, XiaoTian's uncle. We are very sad to hear this news.

LN: 你好, 晓天叔叔。我们听到这个消息都很难过(哽咽)

U: Thanks for all. Please take care of Xiao Tian.

U: 谢谢你们, 多关照一点

LN: of course, we will take care of him definitely. His parents are also our fellow practitioners

(U: yes), and were persecuted to death. (U: yes). ... Now his child is wandering on the street homelessly.

Definitely we will take care of him. On the other hand, if you could find out more information, please tell us. Then we could appeal outside the China, and make international community exert pressure on (the Chinese government), so that the practitioners in China can avoid to be (persecuted). Consequently, the degree of the persecution can be reduced, and the pressure put onto them be also reduced. If you can find out more information, we will be very grateful.

LN: 我们肯定一定要帮他, 因为他父母是我们同修(U: 对), 迫害死了(U: 是)...孩子留落在街头..., 我们肯定要管的。但是, 就是你如果能够多了解一点情况, 能够告诉我们, 我们可以在

外面呼吁，可以使得国际上施加压力，可以使国内其他学员不会，就是能够减轻一点迫害的程度，能够给他们减轻一点压力。如果你能有办法能够多了解一点情况，我们就会很感谢

U: I, I am, She lived in Hunan province, my sister. My brother-in-law married into and lived with our family. He lived in the upper part (Hunan province). He is... I can do nothing about it (voice of Xiaotian's cry). He lived in Hunan, the upper part, we lives here (Fujian province)

U: 我，我是，他是在湖南，我姐姐，我哥哥是上门女婿，他在上面，他是...我没办法去了解那么多事（晓田哭泣声音）。他是在湖南上面，我们是在这边，

LN: I know, I know that you do not live in one province. I know the situation.

LN: 我知道，我知道你们现在不在一个省，我知道这个情况

U: It is like that. She went to the countryside in the upper part (i.e Hunan province) in 1969. Late on my brother-in-law married into my sister's family and lived with them.

U: 是这样，他是69年下乡到上面去，后来我哥哥上门，是上门女婿。

LN: When the policeman asked you to sign, did they mention what the reason it is, why did they suddenly die?

LN: 那警察就是说叫你签字，他有没有讲是什么原因，他们怎么样会突然死掉

U: He said, he only said Falun Gong. (they) came down here, very very forceful. I was deadly terrified.

U: 他说，他只是说法轮功，到底下来，很凶很凶，我怕死掉了。（注：地方语，很怕的意思。）

LN: what do you mean (terrified to death)?, I did not understand you. Do you mean, they said that they practiced Falun Gong, why did they die in the prison? What is the reason of the death?

LN: 怎么怕死掉，我没有听懂。就是说，他们说他们练法轮功，为什么就会在监狱就会死掉，什么原因死掉的

U: He said suicide.

U: 他说自杀

LN: (He) said they both commit suicide?!

LN: 说他们两个人都自杀?!

U: Ai, he said that.

U: 哎，他这样讲

LN: Have you seen any photos? (You) have not see anything, right?

LN: 你没有看到任何照片？什么都没有看到对吧

U: I have not seen anything. I can do nothing. We are peasants.

U: 没看到，没办法，我们是乡下人的

LN: He just gave one piece of paper to have you signed it, didn't he

LN: 他就给你一张纸让你签字，是吗

U: en, yes

U: 嗯，是

LN: Do you know if his (xiao tian's) father and mother had other friends in Hunan province, who can be found out, or other relatives?

LN: 你知不知道他爸爸妈妈在湖南还有什么朋友，可以了解到，或者亲戚

..... (Some conversations were omitted for security reasons)

U: Wait, I will ask for that after a few days.

U: 等下，我再过几天我回去问一下

LN: Good, good, good, it is grateful. If you can ask, we can write a letter to him to learn more details about xiao tian's parent.

LN: 好好好太感谢了。如果你能够问一下，我们可以给他写信把晓天父母情况了解的详细一点。

U: of course, of course.

U: 可以可以

LN: For we, oversea Falun Gong practitioners, all do our best to help practitioners inside China to avoid being persecuted.

LN: 我们因为在海外的法轮功学员都在尽最大的努力帮助在中国国内的学员少受到迫害

U: Oh, you are also Chinese?

U: 噢。你也是中国人?

LN: I am also Chinese. I come from Zhejiang province. We are doing our best to help Xiao Tian now, because he suffered a lot, it is not easy for him. We are all helping him. So do not worry too much, we will do our best to help him. By the way, Xiao Tian's uncle, I would like to ask you, after that did policeman show up in you home and trouble (you) again?

LN: 我也是中国人，我是浙江人。我们现在都在尽最大努力在帮助晓天，因为他受到很多苦，很不容易。我们都在帮助他。所以你放心，我们会尽最大努力帮助他。还有叔叔，我想问你一下，就是说后来警察有没有再到你家来找麻烦过?

U: No.

U: 那没有

LN: no, that is to say after you signed, they did not come for you again later.

LN: 没有，就是说叫你签一个字以后，后来再没有找你

U: Ai, signed my name, I was afraid. I just.... (sent xiao tian aboard), I was through my classmate.

U: 啊，签字我怕了，我就把。。。我经过我那个同学么

LN: Oh

LN: 噢!

U: In my family, right now my family is very poor, both families are poor. No other way.

U: 我家里，我现在家里也很穷，我两家都很穷，没办法。

LN: I know, (you) borrowed a lot money.

LN: 我知道，借了很多钱。

..... (Some conversations were omitted for security reasons)

LN: this I know it is not very easy for you, borrowed a lot of money. Xiao Tian talked about this continuously, he felt uneasy.

LN: 这个我知道你很不容易，借了很多钱。晓天也一直在讲，他心里很不安

U: It does not matter. His mind was disturbed very much now. Before, My nephew is capable at home; He was good at studying too. In the upper part, he is also good at studying. After this incident happened, his mind was traumatized a lot.

U: 那没事，他精神现在刺激很大。以前在家里，我那个侄儿很厉害，读书也读得挺好。在上面，也读得挺好，后来事发生了，就...精神上受到很大刺激

LN: you know that he was traumatized a lot mentally, don' t you? You know all

LN: 你知道他精神上受到很大刺激是吧，你都知道

U: Yes. He spoke differently from before. I can do nothing about it.

U: 是，他以前说话和现在说话就不一样...没办法

LN: You can hear that he speaks differently now comparing to before? (S: en) Because now we find that he seems to have been mentally disturbed. We are now thinking...

LN: 你听出来他现在说话和以前不一样 (S: 嗯), 因为我们现在就发现他好像是精神受刺激, 我们现在想。。。

U: Yes, I was deadly worried (about him). Please help him in spirit.

U: 是...我担心死掉了(注: 意即: 很担心), 在精神上你们要帮忙哦

LN: We will do our best

LN: 我们会尽力帮忙。

U: Thank you, then.

U: 谢谢你们哦

..... (Some conversations were omitted for security reasons)

U: En

U: 嗯

LN: Then (we will) troubled you to do so. You can say a few more words with Xiao Tian. Take care, take care of yourself.

LN: 那麻烦你了。你再跟晓天讲两句吧, 保重, 自己保重

U: OK.

U: 可以

XT: Uncle, (crying)

XT: 叔啊(哽咽)

U: Take care of yourself over there.

U: 在那边要保重啊

XT: Thank you. You should also see the doctor for your cough.

XT: 谢谢你, 你自己咳嗽也要拿去看一下

U: Of course, I can still stand it at home, do not worry.

U: 可以, 家里我还挺得住, 没事

XT: OK, ... then try to visit the doctor once. Please help me to find out more information.

XT: ...可以, 那我尽量看一下把 ... 请你帮我多打听一点消息 ... (哽咽)

U: Alright, alright.

U: 可以, 可以

XT: Then this is it. Please greet my brothers (cousins), and my aunt.

XT: 那先这样...跟弟弟他们问个好, 和婶婶问个好 ...

U: ok, ok

U: 可以, 可以

XT: please thank your neighbor for the phone.

XT: 谢谢邻居的电话

U: Then nothing else.

U: 那没事了

XT: that's it. Bye.

XT: 就这样, bye, bye, 再见

The second time (about 10-15 min. later)
第二次:

U: Hallo, who is that?

U: 喂, 你哪儿?

XT: This is Xiaotian.

XT: : 我是晓天啊,

U: What is the matter, is there anything?

U: 干嘛, 有事?

XT: Not really, I want to ask, is that Uncle? I want to ask, my parents, It was in November 2001 that my father and mother were arrested at home, (choke with sobs), and then, his death is in which year... in which year? You told me just now it was 2000?

XT: 没有, 我想问一下, 叔叔是吧, 我想问一下, 我父母...我们家是在 2001 年的 11 月份我爸爸妈妈被抓的(哽咽), 那时...他的死...是在那一年...那一年的, 你刚才说是在 2 千年

U: April, 2000.

U: 2000 年 4 月份

XT: was it in 2002? Or 2001?

XT: 02? 01?

U: in 2000.

U: 2000 年

XT: in 2000? Don't you make a mistake? You remember clearly, ome, it was in Nov... 2001 that I went to your home, don' t scare me. (Choke with sobs.) ...in 2001 or 2002?... Aren' t you even more confused than me?

XT: 00 年? 你有没有搞错? 你记清楚, 我到你家才是 11 月...2001 年...你不要吓唬我(哽咽) ...2001 年还是 02 年? ...你不会比我还糊涂把

U: Yah, I only remember in April.

U: 是啊, 我只记得 4 月份

XT: in April, my home was searched (by police) in November, they were arrested... in November 2001 at my home. I went to your home, I arrived in your home in Nov. 2001, then.. I, in April? in October? Oct. or April?

XT: 4 月份...我...我家是 11 月份(哽咽)被抄的, ...他们被抓的...我的家是 2001 年 11 月份我到你家去。到你家是 2001 年 11 月份, 哪...我, 4 月份, 10 月份, 10 月份 4 月份?

U: in April.

U: 4 月份

XT: in April.

XT: 4 月份

U: your parents...

U: 你爸爸妈妈...

XT: then it was in 2002.

XT: 那是在 2002 年了

U: in 2002.

U: 2002

XT: in 2002?

XT: 2002?

U: Yes, in 02.

U: 02年了

XT: in 02, you have such a heavy accent, I cannot understand, how can I understand. Then, I want... my mother...persecuted in China... please rehabilitate for my mother, (choke with sobs.), please rehabilitate for my parents...if you have time, please do it, More accurately, can you tell it more clearly again?

XT: 02年, 那你那时口音带得那么重, 我听不懂, 哪里的懂...再来说了...我要...我妈(哽咽)...关于我妈...中国受迫害的事...替我妈平反(哽咽), 替我爸妈平反...你有空也要做噢, 再准一点, 你能具体再说清楚一点?

U: in April, 2002, died.

U: 2002年4月份...死亡

XT: in 02, right?

XT: 02年, 是吗?

U: Ja, April... dead

S: 嗯, 4月份...死亡

XT: (silence) in 2002... April, 2002, right?

XT: (沉默) 2002年...2002年4月份, 是吗?

U: Eh.

U: 嗯

XT: How long after the arresting, he (they) passed away then? ... How long were they arrested?

XT: 被抓多长时间, 然后他没了? ...被抓多长?

U: in November, 23th. November, 2001, your mother was arrested, until 2002, just a few months.

U: 11月, 2001年11月份23号, 你妈被抓了, 被抓到2002年, 几个月么

XT: A few months... that is to say, from 2001 to April 2002.

XT: 几个月...就是说, 从2001年到2002年4月份

U: Ja.

U: 嗯

XT: (silence) then what date? Specifically, 5 months, isn' t it?

XT: (沉默)那几号? 具体, 5个月是吗

U: Then I need to count it.

U: 那我要计一下

XT: (silence) You do not remember, either.

XT: (沉默)你也不记得

U: October...November...December, arrested in November, November in 2001.

U: 10月...11月...11月份, 2001年11, 11月份...被抓

XT: Arrested, and then?

XT: 被抓, 然后?

U: until April 2000..., gone.

U: 到2000..年4月份就没有了

XT: Why do you go backwards?

XT: 你怎么倒退了?

U: what go backwards?

U: 什么倒退倒退

XT: Is it 2001 or 2002? You, can you speak the standard Mandarin?

XT: 01年还是02年? 你...你说点标准普通话好吗

U: Arrested in 2001

U: 01年被抓

XT: Then afterwards? If it was in 2002 then, you should not have said in 2001.

XT: 然后呢, 02年你就不能说成01年

U: in 2002, am' t I saying 2002.

U: 02年哪, 我还不是说02年

XT: OK, OK. O, It doesn' t matter. I was... in April, right?

XT: OK, OK, 噢, 没事没事, 我刚才...4月份是吗?

U: Eh.

U: 嗯.

XT: what date do you know?

XT: 几号你能知道吗?

U: no. I don' t.

U: 那不知道

XT: I was not polite, please forgive me... are you going to work today?

XT: 我刚才声音粗一点, 请多包涵...今天还上班么

U: I shall work, I have to go.

U: 上班, 我要走了

XT: I want to know more.

XT: 我还想知道更多一点

U: Call me in the evening again.

U: 晚上再打么

XT: so, the problem is local time difference, it is not easy to call you. Over here we are very busy, have to prepare the materials.

XT: 这样, 时差的问题, 打一次电话很不容易, 我们这边很忙, 要整理材料,

U: What are you going to ask then, I tell you what I know, if not, then I can do nothing.

U: 怎么样那你准备什么事再问一下, 我知道的就跟你讲, 不知道的我就没办法了

XT: when the police came to your home, when I stayed at your home, what did he specifically say to you? What were you all talking about? specifically what you told me, was that from police?... could you tell me again?

XT: 那警察到你家的时候, 我住在你家那时候, 他具体, 你们说的, 那边具体说那边你跟我说的话, 是不是警察那边...你能不能再跟我说一遍

U: That day they have me signed that (to cut our) consanguinity

U: 那天叫我签下来血缘的那个关系

XT: what?

XT: 什么?

U: Oh, wait a moment, very noisy, the vehicles outside comes again. (Let' s) change to another day, later is not convenience

U: 哎呀，等一下很吵，这边外边车又过来了，改天等一下不方便

XT: Can you speak clearly?... When the police come to your home, what did they want you to do? What specifically did they do? What you told me at last time (is)...

XT: 说清楚一点好么? ...警察来你家的时候，到底是说...让你干吗了，他们具体作了什么...那时候你跟我说的...

U: What the police came to my home and said (is), "your brother committed suicide and died, your, your father and mother are all (note: a mistake by the uncle, it was Xiaotian' s mother, but his children' s aunty) dead, too. (They) had me signed that, to break off the consanguinity with me... asked me to sign.

U: 警察到家的就是说了，你哥哥自杀了死了...你...你爸妈都死了...让我签下那个...和我断绝...那个血缘...叫我签下字

XT: Break off what consanguinity?

XT: 断绝什么血缘?

U: The family consanguinity.

U: 亲属血缘么

XT: The family consanguinity? ... is there such relationship? (silence)... that means

XT: 亲属血缘? ...还有这些关系? (沉默)...那就是说

U: Eh, antirevolutionary, antirevolutionary, sign to (confess) antievolution... break off the relationship of consanguinity...

U: 嗯，反革命，反革命哪，签下反革命...断绝血缘关系...

XT: What antievolution, we interfere no politics, anti what kind of revolution

XT: 什么反革命，我们又不搞政治，反什么革命

U: Interfere no politics, but do Falun Gong.

U: 不搞政治...搞法轮功

XT: (cry) How can you say this.

XT: (哭)怎么这样子说

U: Don't cry, don't cry. You must take care of yourself in abroad.

U: 不要哭不要哭，你在外面要自己保重

XT: (choke with sobs, silence)You, yourself,...I came out so long a time, haven' t sent any money to you yet... I, then you try to bear,... I will see, maybe the situation will turn better. Then, then, you take care of yourself a bit more.

(silence) That is to say, in May 2002, at that time came, the police (choke with sobs)and brought , brought the statement to let you sign.

XT: (哽咽，沉默)你自己...我出来这么久，也没寄点钱...我，那你自己多撑点，...我过段时间看一下，挺可能会转好，那再，再说(嗯)你自己多保重点。(沉默)就是说，在2002年5月份，那时候来，警察来(哽咽)的时候就是...拿...拿文件来让你签了

U: Yes... It was from our local police station.

U: 是，...是我们当地那派出所

XT: That is one month after the death?

XT: 那就是没了一个月了后?

U: Eh, it was so.

U: 嗯，是这样。

XT: Was it so?

XT: 是这样吗?

U: Yes, it was so.

U: 是, 是这样。

XT: wait a moment, I have one more question, then why did the police look after me?

XT: 等一下我还有一个问题, 那当时警察找我干什么?

U: What?

U: 什么?

XT: Didn't the police explain why were they looking for me?

XT: 警察当时有没有说找我干什么?

U: No, they just asked, where your nephew was, just like this.

U: 没有, 就是问你侄儿在那里, 就是这样。

XT: Then why did you send me out?

XT: 那你干吗送我出来?

U: I was afraid, why (this), why (that).

U: 我怕啦, 干吗干吗。

XT: They just asked where your nephew was, then you were afraid?

XT: 他就问你侄儿在那里, 那你就怕了?

U: Yes, I was afraid.

U: 就怕了。

XT: They did not say anything else?

XT: 他别的也没说了?

U: No.

U: 没说了。

XT: Then you sent me out just because of such a little thing?

XT: 那你就为了这一点事把我送出来?

U: What could I do?... (silence) I was afraid that you were brought into (the trouble), what's more...

U: 那有什么办法... (沉默) 我怕你再牵连进去, 那还有...

XT(cry), It was so... then I stayed in Shenzhen for a whole year. (cry)... Just because you were afraid... (cry)

XT: (哭) 原来都是这样...那我在深圳足足呆了一年(哭)...就是为了怕...(哭)

U: Yes, it is, don't cry, now the situation has developed to this, nothing can be changed, OK?

U: 是这样, 不要哭了, 事情到了这个地步就硬梆梆了, 噢。

XT: (cry) Spend such a lot of money, ... just because of fear...

XT: (哭) 花了那么多钱...就是为了怕。。。

U: Oh, ... that is how (our) fate is..., I have to go to work.

U: 哎呀...命哪...就这样, 我要去上班了

XT: Then you go to work, take care..

XT: 那你去上班吧, 保重点啊。

